

کتابخانه است

بهار از هوان

وهر گپانی : عزیز گاردی

به پریوه به ریتی گشتی غویندنی کوردی بهاب کراوه

سہرچا وہ کہ :

HANS ANDERSEN'S FAIRY TALES.

(A SELECTION)

LONDON UNIVERSITY PRESS.

1959

پيشه کی

مندائيه ، پوڙتان شاد •

وهرن دانشن هه قايه تي خوستان بو بگيرمه وه • زووه كن
وهرن • نه وهی درهنگ بچ پيكي ناكه ين •

واي هه قايه ته كان خوئن ! ييشتر نه ميستبون و نه مده زانين • نه و
سال زستاني دونيا ته پرو تووش بو • باو باران بو • ريبوار يكي بيگانه
هات و لاي دايه مالمان • منيش به خيرهاتيكي گهرم كرد • كه زانيم
هه قايه تان ده زاني چهنده شويك ئيزنم نه دا ، پروا • داوام لي كرد هه ندئ
هه قايه تم بو بگيريه وه • نه و يش تكي گرتم و قسه ي نه شكندم • ده ستی
بي كرد به روويه كي خوش و به دهنگيكي نهم و ناسك چي هه قايه تي
ده زاني بوي گيرامه وه •

ينش نه وهی پروا بي گوتم گه رده نت ئازا نه بي نه گهر
نهم هه قايه تانه بو مندالان نه گيريه وه • منيش به ناوي خوم و به ناوي
تيوه وه سوباسم كرد و گفتم بي دا هه قايه ته كانی بو ئيوه بكمه ديارى •
به تايه تي له ساليكي وه كو نهم سال كه سالي ئيوه يه • ئيوه ش هه قايه تي خوتانه

لەم سائە ئافانەیدەدا داواى ھەموو مانگی خۇنان بکەن • ناخ ! چ بکەم
مانی ئیو لە دەستەن نییە • ئەگەر لە دەستەن با بپوا بکەن وەکو
چوکلانی شیرین دەمخستە ئیو زاری بچکۆلەتەو •

منداڵنە !

ئەز ھەر ھەندەم لە دەست دئی بە بۆنەى ئەم سائە پیرۆزەو ھەندى
ھەقايەتى خەلکەن بە زمانى خۇمان بۆ بکێپمەو ھەمى سەر داسى
بچکۆلەتان نەختى پرەوینسەو ئەگەرچى دەزانم ھەمى ئیو لە ھەمى
ردبىسى وولانان زیاترەو بە ھەقايەتۆکەى بێگانان ناپەوینتەو بەلام چ
بکەم لەو ھەقايەتە زياتر ھىچ دیارى شک نابەم کە ئیو نەبى ھەموو
منداڵانى دنیا بە زمانى خۇيان بۆيان گەراوەتەو تەمیان لى وەرگرتوو • •
جا کە من ئەو ھەقايەتەم گوئ لى بوو چاوم بەراى نەدا ئیو لى بى بەش
بکەم • لەبەر ئەوەش کە نەمویست ئەو زەحمەتە بدەم بەر ئیو و بانگان
بکەمە لای خۆم ، پرپارم دا خۆم بێمە مائتان و ھەندى ھەقايەتى خۆنى
مامە (ھانز) تان بۆ بکێپمەو •

ئەرى دەزانن ئەو مامە ھانزە کى یە ؟ خەلکى کویندەرە ؟ ئەم
ھەقايەتە لە کوئ فیر بوو ؟

ئەگەر نازانن ، گوئ راگرن با یشان بئیم :

کوپینە ، ئەو مام ھانزە وەختى خۆى منداڵکى زۆر زیرەكو ئازاو
خاوتى وەکو ئیو وا بوو • لە ئیویش بچوو کتر بوو • وەکو برا
بچوو کە تان وا بوو •

سەدو ھەفتاو چوار سأل یش ئیستا لە مانگی نیشان ھاتە دنیاو •
مانگی گول و کولووک و حاجیلەو شەو بو • • مانگی نیشان ئەوەندە خوشو

بۇندار بوو ھانز ويستی يەگەم رۇژ يېتە دونياۋە ، بەلام تەمانلىى گىرد
خەلگەكە لەو رۇژەدا درۆۋ فيشاليان دەگىرد . كالتەيان بە يەك دەگىرد
ئويىش ركى لەو جۆرە درۆيانە دەبوۋەۋە بۆيە يەگەم رۇژ نەھاتە دونياۋە .
رۇژى دوۋەم ھاتە دونياۋە . ئەو رۇژى كە ئەو ھات مىن تو ھىشتا لە
يىشتى بايىرە گەورەماندا بوۋىن .

ئويىش ۋە كو ئيمە نازدارى دالكو بابى خۆى بوو . قەت لە قەيان
دەرنەدەچوۋ . ئەو كاتە بابى يىستو يىتچ سالان بوو . دايكى لەخو
گەپابوۋەۋە . تەمەنى چل سال بوو .

ئەو دالكو بابە ھانزيان زۆر خۆش دەويست . شەۋو پۇژ ئىشيان
دەگىردۈ دەيانگىردە پاروۋيەكو دەيانھاويشتە زارى ھانز .

بابى يىنەدۆز بوو . يىنەدۆزىكى قەخۆش ۋە روح سۈك بوو .
يىلاۋى مىدالى گەپەكى خۆيانى بە ھەرزان چا دەگىردەۋە . چۈنكە
دلى نەدەھات بە پىخواسى بگەپىن ۋە پىيان لەسەرمان سى پى ۋە لەناو
قوپو چىلاۋدا چىلكن پى .

باۋكى ھانزىش ۋە كو يىنەدۆزەكى دراۋىستان بە ھەموۋ دەمى لە
دوكانى بوو . ھەقايەتى زۆر خۆشى دەزانى . كە ھانزى كوپى فەرازى
بوو ھەموۋ يەكشەموان دەبىردە سەيرانى ۋە ھەموۋ جارى ھەقايەتى بۆ
دەگىپايەۋە .

ھەموۋ ھەقايەتەكانى لافۇتتىن ۋە شەكسىرو ھەزارو يەك شەۋى
بۆ گىپايەۋە .

بەلام سەد ھەيف ۋە مخابن بۆ ھانزى بىچكۆلانە . ھىشتا ھەر مىدال
بوو . يازدە سالان بوو . كە ئەو باۋكە خۆشەويستى مرد . ئىدى ھانز

هەتو گەوت و گەس نەبوو هەقايەتی بۆ بکێرێتەو . ها ، ئەووم لە بێر نەبوو . داکیشی کە بە کارە کەری و بیومزن کۆنی بەخێوی دەکرد ، هەر کاتێ دەرفەتی بوايە . بە تايەتی زستانان لەبەر ئاکردانی دادەنێشت و چیلکەیی نە ئاکر وەردەداو هەقايەتی بەری و حۆری و قازو قورینک و کورپەباناو دێو و درنج و ئەجندە و فریشتەیی بۆ دەکێرايەو .

هانزی بچکۆلە مندالێکی روح سووک و خوین شیرین و قسەقوت و دەم بە پیکەنین بوو . زۆری حەز لە نوکە و ئاڵتە و پیکەنین بوو .

کێک کە تەمەنی بوو بە چوار دە سالی ، دوورگەیی (فین)ی ئیو تەنگ هات . بچوو و چۆلە کە بالی بێ هیلانەیی داکی ئیو تەنگ دی . هانز زانی دنیا لەو دوورگەیی گەورەترە . شارو وولانی تر لەو دیو دەریاوە هەن . بۆیە سەری هەلگرت و روشت . ئەو تەندی دایک و داگیری بەبەری داگەوتن ، مردن و سووتان ، نەگەراو . جوووە کۆپنەگن . بەینەک لەو ئی مایەو و پاشان کەوتە گەپان و سەرپاسی دانبارک گەپا . دانی بەو تەندەش دانەگەوت سەری لە ئەلمانیاو فەرەنساو ئیتالیاو سویسرا دا . زۆر شارو ئاوەدانی دیت .

هانز رەوشتیکی هەبوو . بچوو بایە هەر شوێنێک هەقايەتی خۆی بۆ خەلک دەگێرايەو و گوێی لە هەقايەتی خەلک دادەگرت . تاواي ئی هات هەزاران هەقايەت قێر بوو .

هانز کورپێکی بێ فیز بوو . برادەری مندالان بوو . مندالی زۆر خوش دەویستن . بگەشتایە هەر جێگایەک دەجوو و ناو مندالان . مندالی دەدا دوو خۆی . لەناویان دادەنێشت و زۆر بە شیرینی هەقايەتی بۆ دەکێرا ئەو . هەر مندالێک هەقايەتی بێ بێرپایە دووشکی لەگەڵ دەکرد و قەت لەگەڵی پێک نەدەهاتەو .

واى ، ئىستا بىمايايه چەند خۆش بوو مەن و ئىبەن بىجۈمەن ، كۈنەن
بىدایايه ھەقايەتە كەنى . بەلام كۈا ؟

مەندالینە :

وا تى نەگەن ھانزى ھاوپنەمان تەنیا ھەقايەتى دەزانى . نا ، نا . ھانز
زۆر زىرەك بوو . شىعرى دادەنا . شىعرى خۆش . كىشىكى نووسىو
پىرى شىعرە . جار جارى تەمسىلەش دادەنا . بەن بەنە روۋمەنى
دەنووسى . ئەدى زىرەكى ئاۋا دەپت !!

مەندالینە !

دەزان ھانز ئەو ھەموو ھەقايەتە خۆشەنى لە كوئى مەتا بوو ؟
ھەندى ھەقايەتى لە داكو بابو خىزمە كەس و كارو مېللەتە كەنى
بىست بوون . چۆنى بىست بوون بە دەقە خۆى دەيگىرەنە . كۈپىكى
دەست پاك بوو ھەقايەتە كەنى نەدە گۈپى .

ھەندىكى لەناو كىيان دەرتىنابوون . لە نووسەرانى پىش خۆى
وگرتىبوون . تىف تىفەى دابوون . بە شىوۋى خۆى بۆ مەندالنى
دەيگىرەنە .

ھەندى ھەقايەتى وايشى دەزانى ، كە لە كەس قىر نەبوو ، نە
كەسى نە بىست بوون خۆى دای نابوون . لە سنگى خۆى دەرى مەنابوون .
جا ھانز ئەۋەندە گەپا ، ئەۋەندە خەۋى دا ھەقايەتەن ، ئەۋەندە
مەندالى لاۋەندە تا پىر بوو . كە پىر بوو مەندال ناۋيان نام ھانز . سام
ھانزىان زۆر خۆش دەۋىست ، ھەموو جارى قۇل قۇل دەجۈن دەيانگوت
مام ھانز ھاتوۋىن گۈزەت دەدەپنى ، باقلاۋەت دەدەپنى ، پۇزانەى خۇمەت

دەدە پەننى ھەر ھەندە ھەقايەتلىكمان بۇ بگىپەو • ئەوئىش يەگەو ماچى
كەرمى لە تەختى تەوئىل دە كردن دەستى بە سەرى دادە ھىتانو لەكە
خۆى دادەنانو ھەقايەتى بۇ دە كردن •

مام ھانز ئەوئەندى ھەقايەت كردبوو ، بەم دوايى يە وای لى ھانبوو
دونيای ھەموو لەلا بېوو ھەقايەت • تەماشای ھەر شىئىكى بگردايە
ھەقايەتلىكى لەسەر دادەنا •

منداڵنە :

مام ھانز ھەندى ھەقايەت بۇ منداڵى وەكو ئېو گىپايەو ، ھەندى
گىپايەو ، تا بوو بە مام ھانزى ھەقايەتتېز • ھەقايەتەكان ئەوئەندە خوش
بوون شارو شار خەلك لە وولاتى بىگانان كۆمەل كۆمەل دەھاتن ئەو
ھەقايەتەنيان دەبردو لە مائەو بە زمانى خۆيان بۇ منداڵيان دەگىپانەو •
تا مام ھانزو ھەقايەتەكانى دونيایان پېر كرد • كەس نەما مام ھانز نەناسو
ھەقايەتەكانى لەبەر نەبى • تەنيا من و ئېو و چەند منداڵىكى بى كەسى وەكو
ئىمە نەبى ، كەسمان نەبوو لە تەنىشت خۆيمان داينى و ئەو ھەقايەتەمان
بۇ بىكات • مام ھانزىش لە تەمەنى پەنجاسالى دا ، ھەمرى خواى كرد •

ھەر چەندە مام ھانز منداڵانى جىھانى بەجى ھىشت بەلام (۱۵۶) ھەقايەتى
زۆر خوشى بۇ بەجى ھىشتن تا ھەموو جارى بيانخوئىنەو و رحەمت بۇ
گىيانى باكى بئىرن •

(۱۵۶) ھەقايەت زۆر زۆر • ناتوانم بە جارلىك ھەمووتان بۇ
بگىپەو • بۆيە ئەمشەو بەبۆنەى سالى خۆتانەو ھەندىكان بۇ
دەگىپەو و گەفەستان دەدەمى ھەر كاتىك دەرفەتم بوو كۆمەل كۆمەل
ئەوانەى ترىشان پىشكەش بکەم •

بىگومان مام ھانز بزانى جىرۇكەكانى كەوتۈنەتە ناۋ مەندالە
كوردانىش زۇرى ھەۋەس بى دىت • چۈنكە كە مەرد ۋەسپەنى كەرد
جىرۇكەكانى يىشكەش ھەۋەۋ مەندالانى دۇنيا بىكرىن •

دەك كۆپت پى نوۋر بى مام ھانز بۇ خوت ۋە ۋەرەكەت ! دە تىۋەش
بلىن • ئامىن ! •

- ئامىن ! -

عەزىز گەردى

بىراتان

مەۋلەر - ۱۹۷۹/۳/۹

چەرخ

پوژىك له پوژان سەربازىك له شەپ دەھاتەو .
خورجىنەيەكى بە شانى دادا بوو . خەنجەرپىكى
لەبەر پشتىنى پاكردبوو . دەھات و پىي له زەوى
دەكوتا ، قۆلى بادەدا : چەپ ، راست . چەپ ،
راست . له پىگادا تووشى پىرەزنىكى عەپپارھات .
پىرەژنەكە زۆر پىسو ناشىرىن بوو . لىچى تا سەر
سنگى ھاتبوو خوارى . ماندوو بوونى لە
سەربازەكە كردو پىي گوت : « بەخوا پىاوپىكى
بەجەوھەرى . خەنجەرەكەت خەنجەرى پىاوانە .
خورجىنەكەت گەورەو بەنرخە . ئەگەر سەربازى
راستى لەدونىادا ھەبى ئەو تۆيت . قسەيەكم ھەيە
پىت دەلىم ، ئەگەر بەگويم بىكەى چەندت پارە بوى
بۆت دەبى »

سەربازەكە گوتى : « داپىرە ! مەمنوونم ! »

پىرەژن دەستى بۆ درەختىك درىژ كرد ، گوتى :

« ئەو درەختە دەبىنى . ئەو ناوگەي كۆرە . بېرۇ
 سەرى دەبىنى كونيكي تىدايه . تۆي پىوۋە دەچىت .
 بەو كوندەدا بېرۇ خوارى . مېنىش پەتېكت لەناو قەدى
 دەبەستىم . ھەركاتىك بانگت كرد
 ھەلت دەكىشمەو . »

سەربازە كە گوتى : « باشە ، كە بەناو درەختە كەدا
 چوومە خوارى ، لەوى چ بكم ؟ »

پىرەژن گوتى : « پارەي تىدايه . بۇ خۆت بىنە .
 كە گەيشىتە بىنى درەختە كە خۆت لە چەقى رېگايە كى
 بەرىن دا دەدۆزىتەو . زۆر پوناكە . سەد چراي
 زياتر تىدا دەسووتى . سى دەرگاي لىيە . كىلىيان
 لەسەرە . بىيانكەو . بېرۇ ژوورى يەكەم . دەبىنى
 سىندووقىكى گەورە لە ناوەندى ژوورىيە ،
 سەگىكى لەسەر ۋەركەوتوۋە ، ھەر چاۋىكى
 ھىندەي (ژىر) پىالەيەكە . مەشىۋى . ئەم
 چارۋگەي خۆمت دەدەمى . كە چوۋى لە ژوورى پاي
 بىخە . بەبى ترس لە سەگەكە بېرۇ پىش . ھەلى بگرەو
 لەسەر چارۋگەي منى دابنى . سىندووقەكە بكمەو .
 دەبىنى پى پارەيە . توۋجى تىدايه . چەندى ھەز
 دەكەيت ئەو توۋجە بۇ خۆت بىنە . ئەگەر زىويشت
 دەۋى بېرۇ ژوورى دوۋەم . ئەو سەگەي لەۋى لەسەر
 سىندووقەكە ۋەركەوتوۋە ھەر چاۋىكى تەمەت
 بەرداشىكە . ھىچ خۆت لە گەورە مەبە . سەگەكە

بىگرەو بېيخە سەر چارۋىگەي مەن و چەند زىيوت دەۋى
 بۇ خۆت لەناو سىندووقە كە دەرى بېنە . . ئەگەر
 زىرپىشت دەۋى . تا پىت ھەل دەگىرى زىرپت لە
 زوورى سىيەم دەست دەكەۋى . بەلام ئەو سەئەي
 لەۋى لەسەر سىندووقى پارە ۋەركەۋتوۋە ھەر
 چاۋىكى بەقەد بورجەكەي كۆپنھاكن دەبى . لەمنى
 ۋەربگرە، سەگىكى بەراستىيە . بەلام نەكەي خۆت
 تىك بەدى . ھەر ئەۋەندە لەسەر چارۋىگەي مەنى
 دابىي ھېچ ئەزىيەتت نادات . جاتى بىكەۋە تا ھەز
 دەكەي زىرى ناو سىندووقە كە بۇ خۆت بېنە . »

سەربازە كە گوتى : « خراپ نىيە . بەلام پىرەژن،
 ئەدى ئەتۈچىت لەمەن دەۋى . چت بەدەمى ؟ ھەلبەت
 شىتكت دەۋى . »

پىرەژن گوتى : « دەسەرت سۈۋرپىم ، فلوۋسەكەم لە
 تۈ ناۋى . يەك ئىشى بچوۋكەم ھەيە بۆم بىكە . ۋەھنى
 خۆي كە داپىرم لەۋ ۋولاتە ھاتەۋە . چەرخىكى كۆنى
 ھەبو . لەۋىي لەبىر كىردبوۋ . ھەروا لەۋىيە .
 ئەۋ چەرخە بۇ داپىرى خۆت بېنەۋە چىدىم لەتۈ
 ناۋى . »

سەربازە كە گوتى : « زۆر باشە . پەتەكەت بېنە
 با لە ناۋقەدم بېسەتم . »

پىرەژن گوتى : « فەرموۋ . ئەۋەش
 چارۋىگەكەم . »

سەربازە که چووه سەر درەختە که و لەوێوە بەناو
 کونە که دا شۆر بوووە خواری . پیرەژنی عەیار
 چۆنی باس کردبوو کتو مت ئەوها دەرچوو .
 لەبنەووە پێگایەکی بەرین و فراوان بوو . سەد چرا
 دەدرەوشایەووە . دەرگای یەکەمی کردەووە . پەککو
 چتۆ سەگی تێدا بوو ! هەر چاویکی هێندە (ژیر)
 پیالە یەك بوو . سەگە که لێی مۆر بوووە . سەربازە که
 بە نەرمی دواندی : «سەگە که . سەگی جوان . کۆری
 باش . » . چارۆگە ی پیرەژنە که ی راخست و
 سەگە که ی هەلگرت و لەسەری دانا . سندووقە که ی
 کردەووە . گیرفانەکانی خۆی پر تووج کرد .
 سندووقە که ی پێوە داووە سەگە که ی وە کو جارن
 دانایەووە سەری و رویشت . چووه ژووری دووهم .
 پەککو ئەمە سەگە ، ئەدی !! هەر چاویکی بەقەد
 بەرداشێك بوو . سەربازە که پێی گوت :
 «سەگە که وا زەق تەماشام مە که ، بۆچاوت خراپە .
 چاوت شل دەبێت . »

سەگە که ی بلند کردو لەسەر چارۆگە ی پیرەژنی
 دانا . سندووقە که ی کردەووە . که چاوی بە زیووە که
 کهوت . ئەو تووجە ی هێنا بووی هەمووی فری دا .
 خورجینە و گیرفانەکانی لە زیو هەلاخنی .
 سندووقە که ی داخستەووە سەگە که ی دانایەووە
 جێگای خۆی .

پاشان چووه ژووری سئیهه . وهی ، وهی ،
 وهی !! لهو سهه گه ترسناکه !! دووچاوی پتیه بوو.
 هه رچاویکی بهقهه بورجیکی خر بوو ، وه کو خولخوله
 له کهلهی سهه ری دا دهخولایه وه . سهه ربازه که سهه ری
 بو دانه وانوو گوتی : « ئیوارته باش . » هیچ سهه گئی
 وای نه دی بوو . نهختی ووردی لی کرد . پاشان تانی
 له خوی داو لی چووه پیش . هه لی گرت و له سهه ر
 چاروگهی پیره ژنی داناو سندووقه کهی کرده وه .
 خه نی سهه د خه نی . وای ، چه ندی زیڕ تیدا بوو ! نهو
 هه موو زیړه ی هه بی هه موو (کوپنهاگن) ی
 پی ده کړی . هه رچی گلمته شه کرو (سهه ربازه -
 قووتوو) و قه مچی و ئه سپی له رزان هه یه هه مووی
 پی ده کړی . . که سهه ربازه که ئه مه ی دی ، نهو زیوه ی
 له خورجینه و گیرفانه کانی دا بوو هه مووی فری دا .
 که وته به ری هه موو گیرفانه کان و خورجینه و
 سیداره و پوستانه کانی شیش کوت کرد له زیړ . به
 هسته م پی ده کړا له بهر بجوولیته وه .
 سندووقه کهی توند داخست و سهه گه کهی له سهه ر
 دانا یه وه .

که تیری زیړ هیئا ، هاته وه لای کونه کهو بانگی
 سهه ره وهی کرد : « پیره ژن ، هه لم بکیشه وه . »
 پیره ژنی عه ییار گوتی : « چه ر خه کهت هیئا ؟ »
 سهه ربازه که گوتی : « توا هوو ! هه ر له بیریشم

نه‌بوو . چا‌بوو به بیرت هیئامه‌وه . «

خی‌را چوو چه‌رخه‌که‌ی هی‌ناو پیره‌ژن
هه‌لی‌کیشایه‌وه .

سه‌ربازه‌که هاته‌وه سه‌ر دونیاو گیرفانه‌کانو
خورجینه‌و سیداره‌و پۆستاله‌کانیشی له‌زیر هه‌لاخنی
بوو . به‌پیره‌ژنی گوت : « پیره‌ژن ، نه‌وا چه‌رخه‌که‌م
هی‌ناو هاته‌وه . به‌لام ده‌بی پیم بلی‌ی چ ئیشت به‌م
چه‌رخه‌یه ؟ »

پیره‌ژن گوتی : « تۆ هه‌قت به‌سه‌رشتی وا‌دا
نه‌بی ، باش نی‌یه . پاره‌ی خۆت وه‌رگرت . چ هه‌قت
له‌سه‌ر من نه‌ما . بینه‌چه‌رخه‌که‌م بدی . »

سه‌ربازه‌که گوتی : « قسه‌ی وا‌پاره‌و پوول
ناکات . نه‌گه‌ر به‌راستی پیم ده‌لی‌ی چ ئیشت به‌م
چه‌رخه‌یه ، باشه . ده‌نا به‌م خه‌نجه‌ره‌سه‌رت ده‌برم . »
پیره‌ژن گوتی : « سه‌ریشم ببری پیت نالیم . »

سه‌ربازه‌که توو‌په‌بوو . سه‌ری پیره‌ژنی بری .
که‌له‌شی پیره‌ژنی که‌وته‌نه‌و گو‌په‌ . نه‌ویش
چه‌رخه‌که‌ی خسته‌باخه‌لی‌و هه‌موو پاره‌که‌ی له
چارۆ‌که‌ی پیره‌ژنه‌که کردو هه‌ر چوار چمکی هی‌نایه‌وه
یه‌کو گری‌ی‌داو به‌پشتی خۆی داداو به‌ره‌و شار
که‌وته‌ری . نه‌و شاره‌شاریکی زۆر خو‌ش بوو .
سه‌ربازه‌که‌ش چوو‌ه ئوتیلکی نایابو باشت‌ترین

ژووری به کری گرت . داوای خوشترین خواردنی
 کرد . چی زوره پاره ی زوره . شاگرد بویا خچی یه ک
 هات . پیتلاوه که ی برد . بوی بویاغ کرد . به لام
 زوری پی سه یر بوو کا برایه کی وا دهوله مه ندو خاوه ز
 زیږ نهو پیتلاوه کونه ی له پی دابی . سه ربازه که
 هیشتا پیتلاوی نوی ی نه کری بوو . هه ر پیتلاوه
 کونه که ی جارانی له پی دا بوو . بو روژی پاشتری
 جوته پیتلاویک و دهسته بهرگیکی نوی ی کری .

سه ربازه که بوو به پیاویکی ماقوول و لهو شاره دا
 ناوی ده رکرد . پاره ی هه یه ! خه لکی له ده ورده دا
 کۆبووه وه . براده ری زور بوو . براده ره کانی باسی
 هه موو شتیکی نهو شاره یان بو کرد . باسی پاشایان
 بو کرد . نهو باسه شیان بو کرد که پاشا کچیکی
 زور نازک و نازداری هه یه .

سه ربازه که گوتی : « پیاو چۆن ده توانی نهو
 کچه بینیت ؟ »

گوتیان : « دیتنی چی ؟ کهس چاوی پی ناکه وی .
 فالچی پیشبینی یان کردووه گویا نهو کچه میرد به
 سه ربازیکی زور ئاسایی ده کات . پاشاش نه مه ی
 پی شوو ره یی یه . بویه کچه ی خستوته ناو کۆشکیکی
 گه وره ی پۆلابه ند . هه ر چوارده وری شوو ره ی
 بهرزو قولله ی قیته . له پاشا بترازی کهس نی یه
 هات و چۆی بکات .

سەربازە کە لە دلی خۆی دا گوتی : « وای ، چەند
خۆشە ، پیاو چاوی بەو کچە نازدارە بکەوێت ! ! »

ئەو سەربازە زۆر بەشادی و بەختیاری
رای دەبوارد . نەیدەزانی خەم چی یە ؟ گەمە دەکرد .
سوار سوارانی دەکرد . پارە ی بەبەر هەژاران وەر
دەکرد . وەختی خۆی نەبوونیشی دی بوو . بەخوا
ناخۆشە پیاو یەك فلسی نەبیست . بەلام ئیستە
دەولە مەند بوو ، پۆشته و پەرداخ بوو . برادەری زۆر
بوو . هەموو خۆیان بە دۆستی دلسۆزو ئەویان بە
پیاویکی ماقوول دادەنا . سەربازە کە زۆر لە خوشی
دابوو بەلام لەبەر ئەوەی بە پای پیلان پارە خەرج
دەکردو یەك فلسی دەسکەوت نەبوو ، زۆری پێ نەچوو
پەڕپووت بوو . لە دوو درهەم زیاتری نەما . ناچار
بوو لە ژوورە خۆشە کە باری کرد . چوو کۆلێتیکی
تەنگ و تار . بە تاقی تەنێ مایەو . هەموو
برادەرەکان لێی دوورکەوتنەو . وای لێ هات خۆی
پێلاوی خۆی بۆیاغ دەکردو کە بدرا با پینە ی دەکرد .

ئێوارە یەکیان کە دنیا تاریک داها ، لەبەر
تاریکی دانیشست نە ی بوو تەنانەت یەك مووم بۆ خۆی
بکپێ . نازانم چۆن بوو ، کت و پڕ چەرخە کە ی هاتەو
بیر . ئەو چەرخە ی کاتی خۆی بە قسە ی پیرە ژنی
عەبیار لە ناو درەختە کلۆرە کە دا هێنا بوو یە دەری .

چه رځيكي لي دا ، كه پرووشك له بهرده كه
 چه خماخه ي دا يه كسهر دهرگا كرايه وه . نهو سه گهي
 له بهرده م پهيدا بوو كه ههر چاويكي به قهد (ژير)
 پيال يه يك بوو . سه گه كه گوتي : گه وره م ، نه مر كه .
 له خزمهت دام . »

سهر بازه كه له دلي خوي دا گوتي : « نه ي عاجباتي .
 هه بي و نه بي نه م چه رځه شتيكي وايه ههر چي بمه وي
 بوم جي به جي ده كات . » جا به سه گه كه ي گوت :
 « قه لو شم . هيچم ني يه . هه نديك پارهم ده وي . »

سه گه كه وهك بروسكه دهر په پري ، به چاونوقانيك
 هاته وه . كيسه يه كي پر توو جي به ده مه وه بوو .
 هيڼاي له بهرده مي دانا .

نيدي سهر بازه كه زاني نهو چه رځه چنه د
 به سووده و چون به هانا يه وه ديت . نه گه ريه ك جاري
 لي بدايه نهو سه گه ده هات كه له سهر سندنو و قه
 توو جه كه وهر كه وتبوو . نه گه ر دوو جاري لي بدايه
 نه وي پاسه واني زيو بوو نهو ده هات . نه گه ر سي
 جاري لي بدايه نه وي خاوه ن زيره كه ده هات .

سهر بازه كه بووه وه پارهم دار . گه پرايه وه ژووره
 خوشه كه ي جاراني . بهرگي پوخته ي كرده وه بهر .
 براده ره كاني ناسيانه وه . له ده وري كو بوونه وه
 په رو شي خويان بو باس كرد .

شه و ٲٲكٲان سه ربازه كه كه و ته خه ٲالات و
 لٲكدانه وه . « وای سه ٲره ! تو و هره نه توانی چاوت
 به كچی ٲاشا بكه وٲ . وای ده لٲن جوانه . به لام كه
 سال دوازدهی مانك له كوشكى ٲولا به ندا ده ركهی
 له سه ركلٲل درابٲت و به شو و ره فوللهی سه خت
 ته نرا بٲ كٲ ده سستی ده كاتٲ ؟ . ناخو ده بٲی نه من به
 دیداری نه و نازداره شاد بٲم ؟ ، نه ها !! دوزٲمه وه ..
 دوزٲمه وه . . كوا چه رخه كه م ؟ »

چه رخٲكى لٲ دا . نه و سه گه ی هه ر چا وٲكى به قه د
 (ژٲر) ٲٲاله یه ك بو و وه ك بروسكه هات و له ٲٲٲی
 حازر بو و . .

سه ربازه كه ٲٲی گوت : « نه گه رچی نٲوه شه وه ،
 به لام زورم مه راقه ، نه گه ر بو چا و ترو كانٲكٲش بٲی ،
 چاوم به كچی ٲاشا بكه وٲ . »

سه گه كه یه ك ركٲب بو ی ده رچو و . سه ربازه كه
 هه ر هٲنده ی ناگا لٲ بو و سه گه كه هاته وه و كچی
 ٲاشای له سه ر ٲشت بو و . كچه كه هه ر له خه و ی
 شیرٲن دا بو و . به لام نه وه نده جوان بو و هه ر كه سٲی
 چاوی ٲٲ بكه و تابه ده ٲزانی نه وه كچه ٲاشایه .

سه ربازه كه ، كه سه ربازی راستی بو و ، خوی
 ٲٲ نه گیرا . ماچٲكى لٲ كرد . نٲجا سه گه كه
 تٲی ته قاندو كچه ٲاشای برده وه .

بۆ به یانی که پاشاو سازن له سه ر چا خواردنه وه
 بوون . کچه چووه خزمه تیان بۆی گێرانه وه که شه وی
 دی خه ونێکی سه یری به سه گێک و سه ربازیکه وه
 دیوه . سه گه که له پشتی خۆی کردووه و بۆ
 سه ربازه که ی بردووه . سه ربازه که ش ماچی کردووه .
 سازن گوتی : « مه ندی نه و نه زیرۆ کانه یه . »

کاره که ریکیان پاسپارد شه وی داهاتوو نۆبه ت
 له جی و بالینگانی کچه بگری . بزانی داخۆ نه وی
 نه و ده یلی راسته یان خه ونه .

شه وی دووه سه ربازه که دیسان ئاره زووی
 دیداری کچه ی هه ستا ، چه رخیکی لی دا . سه گه که
 هات . چو و کچه ی هیئاو هاته وه . که له کچه که روو
 هات کاره که ری نۆبه تدار خیرا جلو به رگی کرده
 به رو به هه له داوان که وته دووی . که دیتی چووه
 خانوویه کی گه وره ، له دلی خۆی دا گوتی : « ئوخه ی ،
 نه و زانیم برديه کوئی ؟ » . پارچه ته باشیریکی
 هیئا . راست و چه پیکی له ده رگا که داو چووه وه به
 دلنیا یی لی نووست . زۆری نه برد سه گه که کچه ی
 برده وه ، به لام که دیتی خانووی سه ربازه که راست و
 چه پی له ده رگا کراوه . زانی ته مه شتی که . چو
 نه ویش ده ستی دا پارچه ته بانسیریک و راست و چه پی
 له هه موو ده رگای خانووه کانی شار دا . زیره کی
 ئاوها ده بی ! که هه موو ده رگا کان راست و چه پیان

به سه‌ره‌وه بئى هه‌ئبه‌ت گاره‌كه‌ره‌كه خانووى گۆريڻ
ناناسيڻه‌وه .

سپيڤه‌ زوو . پاشاو شاژن ، كاره‌كه‌رو هه‌موو
ده‌ستو پيڤه‌ندى باره‌گايان به‌گه‌ل خويان‌دا ، چوون
بزائن شازاده‌ براوه‌ته‌ كوئى و بو كئى براوه‌ ؟ كه‌ پاشا
چاوى به‌يه‌ كه‌م ده‌رگا كه‌وت راستو چه‌پى لئى‌درا
بوو ، هاوارى كرد : « ئه‌وه‌تا ! »

شاژن ديتى ده‌رگاي دووهم راستو چه‌پى
لئى‌دراوه‌ ، قيزاندى : « نه‌خپىر ، پياوه‌كه‌ . ئه‌و نى‌يه‌ .
سه‌ير كه‌ ئه‌مه‌يان خويه‌تى . »

هه‌موو پيڤكه‌وه‌ چاويان به‌و هه‌موو راستو چه‌پانه‌
كه‌وت ، هاواريان كرد : « ئه‌وه‌تا يه‌ كيڤك ، ئه‌وه‌تا
يه‌ كيڤكى تر . يه‌ كيڤكى تر . » ته‌ماشاي هه‌ر ده‌رگايه‌كيان
كرد ، راستو چه‌پى لئى‌درا بوو . تئى‌ته‌يشتن
ته‌فهره‌دراون و ئه‌و گه‌رانه‌يان بئى‌فايده‌يه‌ ،
خانوو كه‌يان پئى‌نادۆزريته‌وه‌ .

شاژن ژنيڤكى مه‌كرو بوو . بيڤجكه‌ له‌
گالييسكه‌هاژوان شتى تريشى ده‌زانى . مقه‌سيڤكى
گه‌وره‌ى زپرى هيڤنا . هه‌ندى پارچه‌ ئارمووسى
هه‌لبىرى و تۆربه‌يه‌كى گچكه‌و جوانى دروست كرد .
ئه‌و تۆربه‌ى پر دنكه‌ گه‌نم كردو له‌ پشتى كچه‌ى
به‌ست . به‌لام كوڤيڤكى بچوو كئى له‌ بنى تۆربه‌كه‌

هیشته وه ، بۆ ته وه ی ته گهر کچه یان برد دنکه
گه نه کان پئی و پئی برژین و بزانش بردوویانه ته
کوی .

شه و ، سه گه که دیسان هات . کچه پاشای خسته
سه رپشتی خوی و رای کردو بۆ سه ربازه که ی برد .
سه ربازه که ته شقی کچه ببوو . له دلی خوی دا
ده یگوت ئاخ چۆن کوره پاشا نه بووم تا بچمه
داخوازی ته و کچه و بیهینم .

ته م جاره سه گه که ئاگای له وه نه بوو دنکه گه نمی
ناو توربه که ههر له کۆشکی کچه وه تا بهر په نجه ره ی
ئوتیلی سه ربازه که به پیره پیره پڑاوه .

بۆ سبهینی ، پاشاو شارژن شوونیان هه لگرتو
زانیا کچه براوه ته کوی ؟ سه ربازه که یان قۆل به ست
کردو ده زندانیان هاویشته .

سه ربازه که به کزو کویری دانیشته . وای
زیندانیکی تاریک و نوته ک بوو . چۆنی بلئی وای
ناخۆش بوو . ئاگاداریشیان کرده وه که به یانی
له گهل که وای سپیدی له سه ری ده درئ . شتی وای کاله
نی یه ! حه یف له وه دا بوو چه رخه که ی پئی نه بوو . له
ته نگاویان پئی رانه گیشته بوو بیهینی . له ئوتیل
به جی مابوو .

به یانی له په نا شیشه کانی په نجه ره ی بچووکی

ژووره که وه سه یری کرد خه لکی به پر تاوی ده چوونه
 ته ماشای له سیداره دانی ته وه وه . ده نکی ته پلو
 که په نا ده هات . سه رباز به جاده دا ده هاتن و
 تی ده په پین . ته وه موو عاله مه ده چوونه ته ماشایی .
 شاگرد بویا خچی به که شیان له گه لدا بوو به
 به روان که ی چهرمو به تای جوت ته سولیک ده چوو .
 ته وه نده ته نگاو بوو . ته وه نده به هه شتاوی
 پای ده کرد ، له را کردن دا لنگه سولیکی په یری و
 که و ته نزیك په نجه رهی شیشه به ندی سه ربازه که .
 سه ربازه که گازی کرد : « هو ، شاگرد بویا خچی .
 خوت ته نگاو مه که . تا من لیږه بم ، هیچ به هیچ
 ناکړی . وهره دره همیکت ده ده می پرؤ ثوتیله که بو
 شوینی من . چه رخیکم له وی له بیر کردو وه بو
 بینه . به لام خیرا به . »

شاگرد بویا خچی بو دره همینک ده چووه ئاسمانی
 هه پیه ی لی کرد . چوو . چه رخی که ی هیئاو دایه
 سه ربازه که .

ته و جا به زم خو ش بوو . گوئی بگره بو ت بکیرمه وه
 چی قه و ما .

قه نارویه کی گه وره یان له دهره وه ی سار ، نه
 گوړه پانیك چه قاند . سه رباز دهره یان کړت .
 خه لك له هه موو لایه که وه ئاپوره یان دا . سه د هه زار
 که س ده بوون . پاشاو شاژنیش به رامبه ر قازی و

حەشامەتەتەگە لەسەر تەختیکی نایاب دانێشتن .
 سەربازەکیان برد ، گەیشتە سەر پایە
 قەنارە . هات پەتی بخەنە گەردەن . گوێی نەخنی
 مۆلەتم بەدەن ، داوایەکی بچووتم هەیه . وا
 روێشتوو پێش ئەوێ تاوا بار لەسەری بدری
 ئەگەر داوایەکی بچووکی هەبێ بۆی دەکەن نا
 لەسەر دلی نەبێتە کەسەر . منیش زۆرم حەز لێیە
 لە سەرەمەرگ دا سبیلیکی بە دلی خۆم بکێشم .
 دوا سبیلە لەم دونیایەدا .

پاشا داواکەی رەت نەکردەووە . ئەویش
 بەکاوەخۆ سبیلی تێکردو دەمی پێو ناو دەستی
 بۆ چەرخی کە برد ، سبیلە کە پێ بکات .

چەرخی هێنا دەری . حازری کرد . خیرا ، سێ
 جار لەسەر یەک لێی دا : یەک ، دوو ، سێ . هەرسێ
 سەگ لەبەردەمی ئامادە بوون : ئەوێ هەرچاویکی
 بەقەد ژێر پیاڵە یەک بوو . ئەوێ هەر چاویکی
 بەقەد بەرداشێک بوو . ئەوێ هەر چاویکی بەقەد
 بورجیکی خێ بوو .

هەموو پێکۆلیان کردو مێاندیان : « گەرەم ،
 ئەمەر کە ! »

سەربازەکی گوێی : « فریام کەون ، لەسەرم
 دەدەن . »

سەگەکان پێکەووە هێرشیان بۆ قازی
 حەشامەتە کە برد . هەر کەسێ کەوتە بەری لنگو

لووتیان گرت و فپی یاندا ئاسمانی و هه پرون به
هه پرونیان کرد .

پاشا هاواری کرد : « کاکه ، له سه ری ناده م .
بابه ، له سه ری ناده م » به لام سه گه هه ره گه وره که .
پاشاو شارنی گرت و تی هه لدانه ئاسمان .

سه ربازه کان هه موو زه نده قیان چوو .
په رتان پووتانیان پی که وت . ئه و خه لکه به جاری
ده خاله تی سه ربازه که بوون « ئیمه کردمان تو
نه یکه ی . پیای چا به مه مانکوژه . ده تکه یین به
پاشا ، کچی پاشات ده ده یینی »

سه ربازه که سه گه کانی هیور کرده وه .
خه لکه که گالیسکه ی پاشایان هیناو
سه ربازه که یان هاویشه ناوی . هه ر سی
سه گه که ش ته قله کوت هاتن له به رده م سه ربازه که دا
وه رکه وتن و هاواریان کرد : « هوپای ! » . مندا له
وورته که ش به په نجه ی ده ست فیکه یان کیشا .
سه ربازه کان سه لامیان بو وه رگرت .

ئیدی له و روژه وه کچی پاشا کوشکی پولا به ندی
به جی هیشته و بوو به شارن - قسه ی خومان بی
خویشی چه زی لی بوو - .

یه که هه فته ی ته و او شایی و گووه ند گه را .
سه گه کانیش ته بای وان چوونه سه ر خوانی خواردن
و - بی تی تو ناخوش - تیریان - کفته - خوارد .

کچۆله‌ی شقارته فرۆش

سه‌رمایه‌کی زۆر تووش بوو . به‌فرو پره‌هیل
 بوو . پۆژ له‌سه‌ر ئاوابوون بوو . ئه‌و ئیواره‌یه
 دوا ئیواره‌ی سالی کۆن و سه‌ره‌تای سالی تازه
 بوو .

کچۆله‌یه‌کی هه‌ژار به‌سه‌ر کۆتی و به‌پێخواسی
 له‌به‌ر ئه‌و سه‌رمایه‌دا ، به‌و تاریکه‌یه‌ به‌کۆلانا‌دا
 ده‌گه‌را . راستی که له‌مالی هاته‌ ده‌ره‌وه‌ جووته
 سۆلیکی له‌پێدا بوو . به‌لام سۆله‌کان زۆر
 گه‌وره‌بوون . ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بوون دایکی جاروبار
 به‌سه‌ر پێی خۆی وه‌ ده‌کردن .

که به‌پێگادا ده‌پۆشت له‌هیکه‌وه‌ دوو ئوتومبیل
 گه‌قه‌یان هات و به‌لایه‌وه‌ تێپه‌پرین ، ئه‌ویش نه‌ترسان
 بازیکی هه‌ل‌داو ده‌رپه‌ری . سۆله‌کانی
 له‌پێ بوونه‌وه‌ و په‌رینه‌ ئه‌و لاه . لنگی
 دۆزییه‌وه‌ ، به‌لام لنگه‌که‌ی دی که‌وته‌ ده‌ست

مندالیکي چه توون . فراندی و گوتی که کوړم بوو
بوی ده که مه لاندک .

کچوله که بهم شیویه له کولانان ده په پړاو
ده سووړا . پی یه بچو که کانی ته زی بوون و شینو
مور هه لکه پرابوون . هه ندی ده سته شقارته ی له
چارو که یه کی کون پیچا بوو . ده سته یه کیشی به
ده سته وه گرتبوو . شقارته ی ده فروشت . به لام
ته و پوژه تا ئیواری که س هیچی لی نه کری و که سیش
فلسیکی پی نه به خشی . به و سه رماو سوله یه ، به
زگی به تال و برسی یه وه ده گه را . له خوی بی که سو
بی نه و اتر نه بوو . وای له و بچکوله به سته زمانه !
کلو کلو به فر ده که و ته سه ر پرچه دریژو
جوانه که یه وه . پرچی ته وه نده جوان بوو له پشته وه
گلوازی کرد بوو . به لام خوی قهت بیری له جوانی
خوی نده کرده وه . به خه یالی دانه ده هات که کچنکی
ته وه نده قشت و ژیکه له یه .

ته و ئیواریه روناکی له په نجه رهی خانووه کان
ده دره وشایه وه . بونی چیشته و قازی بریانی کولانی
په کردبوو . چونکه ته و ئیواریه ئیواری سه ری
سالی تازه بوو . . . ته دی ، کچوله که س هه ر بیری له و
پوژه ده کرده وه .

قوژبنیکی دوزی یه وه ، دوو خانوو که یشتبوونه
یه کترو یه کینک نه ختی له وه ی تر زیاتر هاتبووه

دهري . له و قوژبڼه هه لتوتر کاو پټۍ په کاني
 هه لکښايه وه بڼه خوۍ و گرموله ی کرد . قهت
 سه رمای وای نه دی بوو . نه شیده و یرا بچيته وه مالي
 چونکه نه و پوژه هيچ شقاته ی نه فروشتبوو . يه اړ
 فلوسی په یدا نه کرد بوو . نه گهر به ده ست به تاسي
 بچو و بایه وه باوکی لی دی ده دا . نه گهر نه و ش نه با ،
 خو ماله و و ش هه ر سار دوسره ، پیڅه فیان ساپيته یه .
 پووش و په لاش و به پړی ناو ده رزو ده لاقه کان (با)
 ناگير نه وه . . وورشه ی دی دیته ژووره وه .

هه روه خت بوو ده سته بچکوله کاني بقه سرن .
 وای !! ره نگه قله شقارته یه کی بچوو کی به که لک بڼي .
 هه ر نه وه نده غیره ت بکات و قلیک له ده سته شقارته که
 ده ربیښی و له دیواری بخشیښی ده توانی په نجه
 سره کاني گهرم بکاته وه . تانی له خوۍ دا قلیکی
 ده رهینا . به دیواری دا هیڼا . ووش . ووش .
 کلفاندي و گړی گرت .

بروسکه یه کی گهرم و گه شی هاویشته . ده سنی
 تپوه رهینا . ده تگوت مومیکي بچکولانه یه ، چرایه کی
 که شه . که له ناگره که پاما وای زانی له بهر
 سو به یه کی ناسنی گه وره ی بزمار کوت دانیشته وه .
 ناگره که ی باش ده سووتا . دلی به گهرمایي یه که
 بوو ژایه وه . به لام که پټی ده رهینا پیدا ته بهر سو به
 که رمی بکاته وه . پرت ! ناگره که کورایه وه . سو به که

بزر بوو . دار کټکی سووتاوی به ده ست مایه وه
به س .

قلټکی تری دهره ټنا . دایگیر ساندو چه خماخه ی دا .
دونیای روناك كړد . ته ماشای كړد دیواری به رده می
وه كو شووشه وا روون بوو . زووره وه ی لی دیار بوو .
ژووره كه میژیکي تیدا بوو . میژه كه قوماشټکی
سپی به سهر دا هه لكشا بوو . تا قمه فه خفووری یه کی
ړټك وپیټکی له سهر بوو . قازیکی سوور كراو ه شی
له سهر بوو . خوځو سیوی به سهر دا بلاو كرا بووه وه .
تامو بویه کی زور خوشی لی ده هات . له وهش خو شتر
ته وه بوو كه قازه كه له ناو فه خفووری یه كه وه بازی دا
دهری . چه قویه ك و چه نكا ټکی به دندوو كه وه گرت و
به له نجه بو لای كچه كه هات . له وكاته دا ؛ پرت !
دنكه شقار ته كه كوژایه وه . له دیواری ساردو رمق و
ته ستوور به ولاره سیچی له به رده دا نه ما .

كچه قلټکی تری لی دا . كه ناگره كه پی بوو . وای
زانی له ژیر جوانترین دره ختی (کریسماس) دا
دانیشتووه . دره خته كه زور له و دره خته زلترو
رازاو تر بوو كه پار سهری سال له شووشه به ندی
دوكانی ده وله مه ندیك دا چاوی پی كه وتبوو .
دره خته كه هزاران مومی له ناو چله سه وزه كان دا
ده بریسكایه وه . گه لی وینه ی په نكاو په نگی گه وړه
چاویان تی بړی بوو ، وه كو ته وینه نه وا بوون كه

له په نجه رهي دو كانداره كه دا بوون . كچه به په روشي
 هه ردوو ده ستي بؤ دريژ كرد . پرت . شقارته كه
 كوژا يه وه . مؤمه كانى سه رچلى دره خته كه هه
 به رزبوونه وه تا هه موو بوون به ته ستي رهي
 پرشنگدار . ته ستي رهي كه داپژاو كلكه ناگريكي
 سوورو گه شو دريژي له ناو ندي ئاسمانه وه به
 دوو خوي دا راكيشا . كچه له دلي خوي دا گوتي :
 « ئاي ، هاي ، ته وه پياوچا كيك عه مري خوي كرد »
 چونكه داپيري ره حمه تي هه موو جاري كه له سه
 كوشي خوي داده نا ، ده بگوت كه ته ستي رهي كه
 ده كشي ته وه پياوچا كيك دهمري و پوحي
 به رزده بيته وه باره گاي يه زدان .

كچه قله شقارته يه كي ترشي دهره يناو به
 ديواره كه ي داهينا . شقارته كه گري سه ندو ته
 ناوه ي پوناك كرده وه . ته ماشاي كرد داپيري
 سه رسپي له نيو پوناكي يه كه دا وه ستا بوو . تا
 بلتي جوانو نووراني بوو . تا بلتي ميه ره بانو
 دلنه رم بوو . كچه كه چاوي پي كه وت هاواري كردي :
 « داپيره ، به جيم مه هيله . له گهل خوتم به . ده زانم
 ناگره كه بكورينه وه تو ش ده پوي . وه كو سوبه
 كه رمه كه و قازه برياني يه كه و دره خته جوانه كه بز
 ده بيت . »

يه كه له سه ر يه كه دنكه شقارته ي لي دا . چونكه

نەیدەویست داپیرەى بڕواو بەجێی بێلى .
 شقارتەکانیش ئەوەندە گەش و جوان
 دەدرەوشانەو . ببوو پوژی نیوەپو . داپیرەى
 لەجاران کەلەگەت و نازدارنر بوو .
 لێى ھاتە پێشەو و خستى سەرباسکى و ھەردووکیان
 بە شادى و خوشى ھەلفرین و بەرەو ئاسمان بەرز
 بوونەو . کە نەسەرماى لێبوو ، نە برسیتی و نە
 ترس . بە دنیایى لە سینەرى خوادا ژيان .

بۆ بەیانى ، سبەینى زوو دیتیان کچە کە بە
 روومەتى سوورو لێوى خەندانەو لەو قوژبنە
 کەوتوو و قنیانى لەبەر بپاوە . دوائیواری سالى
 رابردو لەسەرمان ڕەق ھەلکەرا بوو .

بەیانى سالى تازەش کە گزنگى دا ، تیشکى لە
 تەرمە بچکۆلانە کەى کچە دا ، کە لەو قوژبنە ساردەدا
 راکشا بوو ، دەستە شقارتەى کى سووتاویشى
 لەتەك کەلە کە ببوو .

خەلکى کە چاویان پێکەوت ، گونیان :
 « بەستەزمان ! ! دیارە وىستوویەتى بەم شقارانە
 خۆى گەرم بکاتەو . » بەلام کەس نەیدەزانى کچە
 ئەو شەو چەند شتى جوان جوانى دیو و لەبەرچ
 ڕوناکییەدا بە دیدارى داپیری شاد بوو و
 ھەردووکیان پێکەو و چوونەتە ناھەنگى سالى نوێ .

دوو دئدار

تۆپ و مزراح لەگەل هەندى لەیستۆكى تر
كەوتبوونە ناو چەكمەزەى منداڵىكەو . پۆژىكيان
مزراح بە تۆپى گوت : « ئەرئ ، ئىمە پىكەو لەيەك
شويندا دەژين ، بۆچى مىردم پىناكەى و بىنە
هاوسەرى يەكتر . »

تۆپەكە كە پىستەيەكى مەراكشى پۆشى بوو .
زۆرى پالەخۆى بوو . خۆى پىزۆر جوان و نازدار
بوو . دەعيەى نەهينا هەر وەلامىشى بداتەو .

رۆژى پاشتر خاوەنى لەیستۆكەكان هات و
بۆياغى سوورو زىپىنى لە مزراحەكەدا و بزمارىكى
سفرى تىگرت . مزراح خولایەو . پەككو شتىكى
بەنرخ بوو !! بە تۆپى گوت :

«سەيرم كە ، چەند جوان شايى دەكەم . ئىستا
چ دەلىنى ؟ مىردم پىناكەى ؟ من و تۆ بۆيەك باشين .
لىك دەوەشىينەو . تۆ باز هەلدەو منىش شايى

ده که م . که س به قه د ئیمه به خته وه ر نی یه . توپ
گوتی : « قسه ی وا چوَن ده که یست ؟ چما نازانی
داکوبابم پیسته ی مه راکشین و ته په دۆرینکی به نرخم
له ناو زگ دایه . »

مزراح گوتی : « منیش له دارجاو که وتوومه ته وه و
پاشا خو ی له سه ر ته خته یه کی تایبه یی
ده مخولینیته وه . »

توپ گوتی : « جا به ته مای بروات پی بکه م ؟ »
مزراح گوتی : « یاخوا ، نه گه ر قسه که م درو بی .
جاریکی تر نه خولیمه وه . »

توپ گوتی : « که س به دۆی خو ی نالی تر شه .
شتی وا قه ت نابیی . ئاخو من نیوه ی ماره ییم له
چۆله که هاتووه . هه موو جاری که ده چمه ئاسمانه وه ،
سه ر له هیلانه که ی ده ردینیی و ده لئ : (ده که ی؟) منیش
جاریکیان له دلی خوُم دا گوتم « ئا » ، نه وه ش نیوه ی
ماره یی یه . به لام په یمانت ده ده می هه رگیزاو هه رگیز
له بیرت ناکه م . »

مزراح گوتی : « نه وه نده ش هه ر باشه . حراپی
چی یه . »

له وه زیاتر یه کترین نه دواند .
روژی دووه م کوپه که توپی ده رهینا . توپه که
وه کو مه ل که وته ئاسمانه وه . مزراح نه ماشای

کرد . تۆپە که نه وه نده بهرزبووه وه له مهودای چاو
 چووه ده رتی . که ده چووه ناسمان و ده هاته خواری ،
 (زرم) به زهوی ده که وت و بازیکی بلندی هه لده دا
 بۆیه ش وای ده کرد چونکه تۆپیکی بزوز بوو .
 ته په دۆری له ناو زمی دا بوو . ههشت جار چووه
 ناسمان و هاته وه . جاری نۆیه م که چووه ناسمان
 نه هاته وه . ناو و ناو چوو . نه وه ندهی کۆپه لئی که را
 نه یدۆزی به وه . نیتر لئی بی هیوا بوو .

مزراح هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشاو گوتی :
 «نه من ده زانم له کوی یه . چووه میردی به چۆله که
 کردووه . ئیستا له هیلانه ی چۆله که دایه . »

مزراح تا زیاتر بیرى له تۆپه که ده کرده وه پتر
 نه شقی ده بوو . هه ر چه نده تۆپ میردی به مزراح
 نه کرد و دلی به یه کیکی تر دا به لām هه ست و
 سۆزی جۆشان دو جولاندى . مزراح که وته سه ماو
 خولانه وه . به لām بیرى هه ر له لای تۆپه که بوو . تا
 ده هات له بهر چاوی جوانتر ده بوو .

چه ند سالیکی به سه ردا تی په رى . نه شقی
 مزراح کۆن بوو . خۆشی که وته سالانه وه .
 پۆژیکیان تازه په نگ کرا بوو . ببووه مزراح یکی
 زیر که بازیکی هه لداو خولایه وه و مه یی . له هیکه وه
 بازیکی توندی هاویشته و بزربوو .

ئەم لا گەپان ، ئەو لا گەپان ، قىسى ژىرزەمىنىش
گەپان نە ياندۆزى يەو .

مزاراح بازى دابوو ، چووبووه ناو توونى
سەر شۆركىي كە پراوپرى كۆنە شېرە بوو . لاسكە
كەلەم و زىل و تەنى تىدا بوو . مزاراح لەدلى خۆى دا
گوتى : « ئېرە زۆر ناخۆشە بۆ من . لېرە ناحە وئەو .
بۆياغە كەم زوو دەتە كى . پەككو كەوتە ناو چ
سۆرە و بۆران ؟ »

بە تىي چاوان سەيرى قاچكە كەلەمىي
شەق بردووى كرد . لەولاو شىكى خرى كەوتە
بەرچاو . لە سىوى كۆنى دە كرد . بەلام سىو نە بوو .
تۆپە كە بوو ، كەوتبوو سەربان و بەناو
دوو كەلكىشەو شۆربىووه ناو توونى
سەر شۆركىي .

كە تۆپە كە چاوى بە مزاراح كەوت ، گونى :
« بەخوای چا بوو يە كىكى خۆيىم هاتە لا . تېر پىكەو
دەدوئىن . راستە لە پىستەى مەراكشى دروست
كراوم . كچىكى عازەب بەرگى درووم . تەبەدۆرىكى
جوانم لە ناو زىگ دايە ، بەلام كەس بە خەيالى دا نايە
تەماشام بىكات . ئەو كاتەى كەوتە ناو
دوو كەلكىشەو زۆرم نەما بوو مېرد بە چۆلە كە
بىكەم . كەچى ئاوهام بەسەر هات . ئەو پىنچ سالە
تەپروشى هەلدەمژم . بېروا بىكەن پىنچ سال بۆ كچى

عازەب كەم نىيە ، زۆر زۆرە . »

بەلام مزاراح وورتەى لە دەم نەھاتە دەرى .
دەلخووزى گۆرىنى ھاتەو ىاد . تا پتر گوىى لە قسەى
نۆپ بوو زياتر لىى مسۆگەر بوو ئەو ھەبىو نەبى
كۆنە دەلخووزى خۆيە تى .

لەو كاتەدا كارەكەر ھات توونى سەرشۆركى
پاگژ بكاتەو . كە چاوى بە مزاراحە كەوت
قىزاندى : « ھورپرا ، ئەو تا مزاراحى زىپرىن . »
مزاراح خەنى بوو . لەو زندانە رزگارى بوو .
چوو دەرهو .

بەلام كەس باسى تۆپى نەكردو مزاراحىش باسى
كۆنە دەلخووزى خۆى بۆ كەس نەكىرايەو .
دەلخواريك پىنچ سأل لە توونى سەرشۆركى
بكهوى و نەوشى بكىشى ، رەونەقى نامىنى .
بەراست ، ئەگەر لە توونى سەرشۆركى تووتى
يارەكەت ببىت ھەرناتەوى خۆى لى بەخودان بكەيت
بىناسىتەو . وانىيە ؟ .

چەرځو فەلەڤ

هه‌بوو نه‌بوو بازرگانێکی زۆر ده‌وله‌مه‌ند هه‌بوو.
 ئه‌وه‌نده ده‌وله‌مه‌ند بوو پێی ده‌کرا جاده‌یه‌کی ته‌واو
 زیڕپێژ بکات . یه‌ک به‌کۆلانی زیڕی هه‌بوو . به‌ئێم
 پاره‌که‌ی خه‌رج نه‌ده‌کرد . دره‌مه‌نکی سه‌رف
 بکردبایه دیناریکی ده‌خسته جێ . ئه‌و ته‌رزه
 بازرگانه‌ بوو . زۆری نه‌برد ئه‌مری هه‌قی
 به‌جێگه‌یاندا .

ئهو سامانه‌ی کۆی کردبووه‌وه بو کۆپه‌که‌ی
 به‌جێما . کۆپه‌ دلته‌ر بوو . قه‌ت بێدلی خۆی
 نه‌ده‌کرد . به‌ پای پیلان پاره‌ی ده‌به‌خشی . به‌که‌یعی
 خۆی رای ده‌هبوارد . هات و چۆی تیارۆی ده‌کرد .
 دیناری ده‌کرده کوش قاقه‌زو یاری پێ ده‌کرد . نه
 ده‌م گۆم و پروو باران ، له‌باتی به‌رد ، یاری مراوی
 نێرانه‌ومێ یانه‌ی به‌ لیره‌ی زیڕ ده‌کرد . پاره‌که‌ی
 لێ قه‌زا بوو . وا نه‌با له‌کۆلی نه‌ده‌بووه‌وه . چاکی
 کرد له‌ کۆل خۆی کرده‌وه . وای لێ هات له‌

چاره گه دینار پک زیاتری نه ما . جل و به رگیش . له
جو ته سؤل پک و کونه کراسی کی ئاودامان زیاتر هیچی
له بهردا نه ما .

براده ره کانسی لی پره وینه وه . وه کو جاران
په شته په شتیان له بهر نه ده کرد . له گه لی نه ده چوونه
گه رانی .

ئهو کورپه براده ریکی گه نچ و دلسوزی هه بوو .
براده ره که ی چهرخ و فله کیکی به دیاری بو ناردو
گوتی : « نه مه ت هه بی به سته . هیچ ئیش و کار
مه که . » جا چما چ ئیش هه بوو ، داخوا ده یكات یا
نایكات .

به راستی ئهو چهرخ و فله که شتیکی سهیر بوو .
بتجوولاندا یه وه . چهرخ و فله که که ده فری و ده که و ته
ئاسمانی .

کورپه چووه ناو چهرخ و فله که که ، دانیشته .
ده سکه که ی بادا . ووش ، ووش ، ووش .
چهرخ و فله که فری . به سهر دو که لکیشی بانانو
به سهر هه وری ئاسمانان دا فری . پویشته . له ناکاو
قرچه یه که له چهرخ و فله که که هه سته . کورپه
هه تره شی چوو نه وه که چهرخ و فله که گرده بر بشتی و
بکه ویتته خواره وه . به لام چا بوو قرچه که چ نه بوو .
هی نه وه بوو چهرخ و فله که چووه باریه که و توندتر
بوو .

هەر پویشت ، پویشت ، تا گەشتە تورکستان .
 لە ناو دارستانیکدا نیشتەوێ چەرخ و فەلەکە کە
 لە ناو پووش و پەڵاشدا شار دەوێ و خۆی بە پێیان
 چووێ ناو باژێری . . . تورکیش هەموو بەتای سۆن و
 کراسی بوون بۆیە هیچ کێشمە و دۆخە ی نەهاتە پێ .
 یە کەم جار تووشی دایە نیک هات ، کۆرپە یە کە
 خەپە تۆلە ی بە ئامیزەوێ بوو . بانگی کرد : « دایە نە کە ،
 زەحمەت نە بێ پرسیاریکم هە یە . ئەرێ ئێ و کۆشکە
 گەورە یە چی یە لە دوورەوێ شار . پەنجەرە ی و
 بڵندە . »

دایە نە کە وە لآمی دایەوێ : « ئێوێ حەرەمسەرە ی
 کچی پاشایە . فالچی خەبەر یان داوێ ئێ و کچە
 تووشی دلداری یە کە ناخۆش دە بێ ، بۆیە ئێ و
 کۆشکە یان بۆ لێوێ کردووی . پاشاو شارێ
 لێ دەرچی کەس نایگاتێ . »

کوپە بازار گانە کە سوپاسی دایە نە کە ی کردو
 گە پرایەوێ دارستان . چووێ ناو چەرخ و فەلەکە کە ی .
 دەسکە کە ی بادا . بەسەر باناندا فێری . چوو ، چوو
 ، چوو بە پەنجەرە کە دا چووێ ژووری کچی پاشا .
 کچە لەسەر قەنەفە راکشا بوو . خەوی
 لێ کە و تێبوو . ئێوێ نە ناسک و نازدار بوو ، کوپە ،
 خۆی پێ نە گیرا (مرچ) ماچی کرد . کچە بە ناگە هات .
 زۆر ترسا . بەلام کوپە دلی دایەوێ کوتی :

(مه ترسه ئەمن خۆای تور کانم . له ئاسمانهوه بۆ
 سهردانی تۆ ها تووم .) . کچه نه دیتکه بوو .
 قسه کهی له دل چەقی و برپای کرد . دووبه دوو
 دانیشن . کورپه دهستی پێ کرد هه قایه تی
 چاوه جوانه کانی کچهی گێپرایه وه . گوتی ئەو چاوانه
 وه کو گۆمی مه ندو قوول وان و خه یال وه کو پهری
 به حری مه له وانی یان تیدا ده کات . هه قایه تی هه بیهی
 گێپرایه وه گوتی : « ئەو هه بیه جوانه ت وه کو
 چایه ک وایه به فر دای پۆشیبی و په له
 سه هۆلی وینه داری جوان و بریسکاوهی تیدا بی .
 پاشان باسی حاجی له قلەقی بۆ کرد که هه موو سالی
 بیچووی جوان جوان هه لدینی .

قسه و هه قایه ته کانی زۆر خوش و به تام بوون .
 سیحراوی بوون . به دهم ئەم قسه خوشانه وه داوای
 له کچه کرد که میردی پێ بکات . کچه قایل بوو .
 به لام گوتی : « ده بی پوژی شه موو بیته وه . نه
 کاته پاشاو شارن بۆ چا خواردنه وه دین . با ئەوایش
 ئاگادار بن . ئەگەر بزانی میرد به خۆای تور کان
 ده کهم بی شک زۆریان که یف پێ دیت .

به لام دیاره تۆ هه قایه تی زۆر خوش ده زانی .
 دایک و باوکیشم زۆریان هه ز له هه قایه ته . دایکم
 هه قایه تی وای پێ خوشه باسی جوانی و داوین پاکی
 تیدا بی . باوکیشم هه زی له هه قایه تی وایه که

نوكته و پيکه نینی تیدابی . هه قایه تی ناویان بو
بگیره وه . باشه ؟

کورپه گوتی : « زۆر باشه . که وابوو له باتی
نیشان هه قایه تان دینم . »

کچه شیریکی زیڤی پیشکەش کرد که زۆری
که لك له و شیره وه رگرت . مالاوایی کردو رویشت .
به سواری چه رخ و فه له که که ی رویشت . چوو ،
جاری زوو کراسیکی نوئی بو خوی کپی . پاشان
چوو له کونجیکی دارستانه که دانیشت و هه قایه نی
هه لبه ست . ده با بو رۆژی شه موو هه قایه ته کان
ته و او بکات . هیچ نه زیه تی پیوه نه دیت . بو رۆژی
شه موو هه قایه ته کان ئاماده بوون .

پاشاو شارژنو سهراپای باره گا چوون چایه ک
له لای کچه بخۆنه وه . که نه و خه به ره یان زانی .
هه موو به خوشی و شادی به پیر کورپه وه چوون .
کورپه هات . دانیشتن .

شارژن داوای لی کرد ، گوتی : « هه قایه تیکمان
بو بگیره وه . به لام هه قایه تیکی وایی سوودی
هه بی . نه قلی تیدابی . »

پاشا گوتی : « به لام پیکه نینیشی تیدا بی . »
کورپه گوتی : « به چاوان » . دهستی به
کێرانه وهی هه قایه ته که کرد .

گوتی بگرن . ئەو ھەقايەتە خوشەي گيپرايەو .

گوتی :

ھەبوو ، نەبوو ، دەستەشقارتەيەك ھەبوو . ئەو
شقارتانە زۆر شانازیيان بە خويانەو دەکرد .
چونکہ لە بەرەبابيکی رەسەن بوون . درەختی
بابەگەرەيان ، دارسنەوبەرێك بوو . لەو
دارسنەوبەرە کرابوونەووە کە دارێکی زۆر گەورەو
بەتەمەنی دارستان بوو .

شقارتەگان لە چيشتخانەدا لە بەيني چەرخيکو
مەنجەتيکی بەقوتپ لەسەر رەفکەيەك پاليان
دابوووە . باسی سەردەمی گەنجيتي خويان دەکرد .
دەيانگوت : ئەو کاتەي کە ھيشتا بەسەر چلي
سەوزەو بووين زۆر لە خوشي و شادی دا بووين .
بەيانی و ئيواران خوناومان لەسەر دەکەوت . کە
پوژ بەدەرەووە با تير خۆمان دەدایە بەر ھەتاوی .
تەيروتالی بچکۆلەش ھەقايەتي خوش خوشيان
بوو دەگيپرايەو .

وای چەند خوش بوو کە لەسەر درەختي خۆمان
بووين و تەماشای ئەو دارستانە چروپرەمان دەکرد .
درەختەکانی تر تەنيا ھاوینان بەرگیان لەبەر بوو .
کەچی بەرەبابي ئيمە بەھاوین و زستان بەرگی
سەوزمان پوشي بوو .

ئاخ ، دونيا بۆ كەس نامىنى ! روژتيكىان داربر
 ھاتن . كووكەيەكى گەورەيان نايەوہ . لەم ھەرايەدا
 خىزانە كەمان كوڤر بۆوہ . گەورە كەمان بوو بە
 دارئالاي كەشتىيەكى نەشميلانەو دلى كوڤى
 بوىستايە بە ناو ئاودا بەھەر چوار نىقلىمى دونيادا
 دەگەرا .

چلە كانبى تر ، ھەريە كە كەوتە شوئىنيك . ئىمەش
 پىشەمان بوو بۆوہ كە پوناكى بە خەك بېخىن .
 ھەربۆيەش ئىمەى ماقوول و خانەدان كەوتووينەتە
 چىشتخانە .

مەنجەلى بەقوئپ ، كە لەتەنىشت شقارتە كان ،
 دانىشتبوو گوتى : « ھەقايەتى من پىچەوانەى
 ئەمەيە . من لەو پۆژەوہ ھاتوومەتە دونياوہ تا ئىستا
 ھەر دەبرژىم دەگوئىم . بەلام زۆر بەو نازارمەوہ
 سەربەرزىم . لەو مائەدا لە ھەموو كەس گەورەترم .

شادى ھەرە گەورەم لە دونيادا ئەوہيە كە دواى
 چىشتخواردن ئاوا بە خاوين و باوينى لەسەر
 رەفكە پال بەدەمەوہو لەگەل ھاورپكانەمدا قسەى
 خوش بگەم .

ئىمە بەدەوام لە ژوورپىن . تەنيا مام دەولك
 نەبى جاروبار بۆ ئاوهينان تا ھەوشەى خوارى
 دەچى .

يەك قاسىدەمان ھەيە قسەمان بۇ دىنى . ئەوئىش
زەمبىلە بازارە . بەلام ھەمىشە قسەى ناخوشى
پىيە . زۆر لەمىژ نىيە كۈنەمەنجه ئىك لە داخى
قسەكانى لەرزى ھاتى ، ھەژا ، كەوت و پارچە پارچە
بوو . بەلام مەنجه ئىكى زۆر لاسار بوو .

ئىنجا چەرخ ۋەدەنگ ھات و گوتى : « ئىوہ زۆرتان
چەند لى دا » كە واى گوت بەردوئاسن لىك خشانو
چەخماخەى دا . گوتى : « ئەدى ئىوارەى خۇش ئاوا
دەيىت ! »

شقارتەكان گوتيان : « باشە ، بابزانين
گرنگترين كەسمان كىيە ؟ »

مەنجه ئىكى گلىنە لەوى بوو . ھەلى داىەو گوتى :
« ئەمن ھەز ناكەم باسى خۆمتان بۆ بكەم . كە بەزىمى
ئىوارە دەستى پىي كەرد ئەو ھەلە باسى شىتىكى واتان
بۆ دەكەم كە ھەموو كەس بىزانى . شىتىكە
ھەموومان دەتوانين بە شادومانىيەوہ بچىنە
ناويەوہ . زۆر خۇشە . لە نرىك بەلىتىكە . لە كەنارى
دانىماركە . »

فەخفورىيەكان پىكەوہ گوتيان « ھەستانىكى
باشە ، رەنگە ھەقايەتەكەى خۇش بى . لەوانەيە
بەدلى ئىمە يىت ؟ »

مەنجهلەكە دەستى پىي كەردەوہ : « ئەدى ،

گه نجيٽيم ، لهوٽي ، له ناو خيڙاڻيڪي ڪړوهيمن دا برده
سهر .

هموو ڪه لوپه له ڪان جوان جوان بوياغ ٽرا بوون .
زه وي به ڪه پاك پاك شوو را بوو . ههر دوو هه فته
جاريڪ په رده يان ده گوږين . «

گه سڪ له ولاوه هه ٽي دايه و گوٽي : « چهند به
زانايي هه قايه ته ڪه ده گيڙي ته وه . ده ٽي پيره ڙنه و
له بهر ٿاگردان دانيشتو وه هه قايه ته ده گيڙي ته وه !
هه قايه ته ڪهي چهند خوشه ! «

ده و لك لي وي و هر گر ته وه : « راسته . منيش زورم
رالي به . «

له خوشي يان بازيڪي هه ٿ داو گوٽي : « پلوتڪ »
که و ته سهر زه وي .

مه نجه ٿ ڪه هه قايه ته ڪهي ته و او ڪرد .
دوا به نديشي وه ڪو سهره تا ڪه خوشو به تام بوو .
ٿه وه نده خوش بوو هموو فه خفوريه ڪان له خهني
خوشي يان که و تنه ته قه ته ق . گه سڪ چوو چه نڪيڪ
که وهري سه وزي هي ناو تاجيڪي له سهري مه نجه ته که
نا . ده يزاني ٿه وانهي تر به م ڪاره سل ده بن ، به لام
ٿه و يش حسيبي خوي ڪرد بوو . گوٽي : « نه گهر من
ٿه مڙو تاجيڪ له سهري نه و بنيم . پوڙيڪ دي ٿه و يش
تاجيڪ له سهري من ده نيت . «

ھالاۋى ئاگرېش گوتى : « منىش سەما دەكەم !
كەۋتە ھەئەپەپىن . ۋاى بىئاندىيايە چۆن لەسەر يەك
لاق ھەئەپەپەرى ۋە گەردنى بۆ ئاسمان ھەئەكەش .

كۆنە سەرپۆشى كورسى يەك لە قوژبىنىك كەۋتەپوۋ .
ئەۋەندەى تەماشا كەرد تا شەقى بىرد . ھالاۋى ئاگر
گوتى : « ئەرى ، بۆ تاجىكىش لەسەر مەن ئاتىن . »
تاجىكىشىان لەسەرى ئەۋنا .

شقارتەكان كە ئەمەيان دىت ، لە دىلى خۇياندا
گوتىان : « پەككو ! ئىمە كۆمەلىكى چەند تەباۋ
تفاقىن . »

پاشان پوۋيان لە قۇرى چا نا گۇرانى يەك بلى .
قۇرى گوتى سەرمامەۋ تا نەكولىم گۇرانىم
پىئاگوتىرى . ھەرچەندە بە بەرىدا كەۋتن لەكەلى
شەيتان نەھاتە خوارى . گوتى ئەگەر لە ژوۋورى
دانىشتىۋ لەسەر مىزى بەردەم پاشاۋ شاژن نەبى
گۇرانى ئاتىم .

كۆنە پەراموۋچەيەكى نووسىن لە دەلاقەيەك
كەۋتەپوۋ . كارەكەرەكە پىئەدەنوۋسى . ھىچيان
دەرھەق نەدەزانى ئەۋە نەبى كە بەشى ھەرە زۇرى
لەدەۋىت نەقوۋم كرا بوۋ . ئەۋىش شايبى بەۋە
دەھات و دەيگوت : « مادام قۇرى چا گۇرانى ئاتى . »
پىۋىست ناكات . لە دەرەۋە ، بولبولىك لەناۋ قەقەز

دایه . نه گهرچی دهرسیشی نه خویندوو به لام زور
گورانی ده زانیت . با نهو گورانیمان بو بلیت . «

کتلی ، که یه کهم گویندهی چیشخانه و
دهسته خوشکی قوری بوو ، کوتی : « من به لاهه و
باش نی یه گوی له گورانی باندهی بیانی بگرین .
چما نهو مه له هاو نیشتمانی یه ، چی یه ؟ با زه میله که
نه م بریاره بدات . »

زه میل کوتی : « دلم زور سواره . زور پهستم .
توخوا به زمو رابواردن وا ده بیت ؟ وا باشتر نی یه
هر کهسه له شوینی خوی ئوقره بگریت ؟ با
ماندوو بوو نه که مان به فیرو نه روات . »

هموو پیکه وه هاواریان کرد : « با دانیشننه که
تیک بدهین . »

لهو کاته دا ، دهرگا کرایه وه . کاره کهر هاته
ژووری . هموو رهپ راوهستان . کهس وورتهی
له دم نه هاته دهری .

به لام هموو به دنیایی ده یانزانی هر کهسه
چی یه ؟ و چ جوړه پیاویکه ؟ هر کهسه له دلی خوی دا
ده یکتوت : « نه گهر مه یلم لی بایه ده مکرده
نیواره یه کی خوش ! »

کاره کهر دهستی دا شقارته کانو دای غیرساندن .
نوی ، چون کله یان هاتو چه خماخه یان دا .

شقارتە كان لە دلى خۆياندا گوتيان : « ئىستا ھەموو
 كەس دەزانىت كە ئىمە گرنگترين شمتين . دەزانىت
 چنۆ تيشكمان ھەيە . دەزانىت چەند پوناكين . »
 پرت ، دامردنەوہ .

ئەمە بوو ھەقايەتى كۆرە كە . كە شارن
 گوئىلى بوو گوتى ، « بەراسنى ھەقايەتتىكى خوش
 بوو . وام دەزانى لەگەل دەكە شقارتە كان لە
 چىشتخانەدام . كچەكەمانت پىرۆز بىت . ھەلالت
 كرد . »

باشا گوتى : « دەقەبەرمان كردىت . بەياني
 وەرە بىبە . » كۆرە لەو ساتەوہ بوو بە خۆيى .
 تەدارەكى زەماوہنديان رىكخست . شەوئى شار
 بوو بە چراخان . كىك و شىرناتى بەبەر مندالان
 وەرکرا . بوو بە گوئىفرکانى . مندال لە كوچەو
 كۆلانان ھەستانەوہ سەر پەنجەي پى . بە پەنجەي
 دەست فيكەيان كىشا . (خوشى بۆ دووانە . گر لە
 ھەمووانە .)

كۆرە نەختى بىرى كردهوہ ، ئە دلى خۆيىدا گوتى :
 « وا چاكە كردهوہ يەكيش بنوئىم ! »

ھەستا ، تۆپترەقەو كبرىت و چەكوچ و ھەر
 جۆرە يارىيەكى ئاگرىنى بە خەيالدا ھات كۆي
 كردهوہ و خستى يە نىو چەرخوفەلەكو سوار بوو ،

فېرى . ووش ، ووش ، ووش . واى بتاندىبايه چۆن
فېرى ! چۆن ھات و چەند بە جوانى تېپەرى !

تورك ، ھەموو لە عاجباتيان ھەلدەپەرىنو بازىيان
دەدا ئاسمان . سۇليان لە پىچ دە بوو ھە قىرپەى دە ھات
بە بىناگۆييان دا دە پۇيشت . ناھەق نە بوون . قەت
شتى واىيان نەدى بوو . بۆيە بېرواىيان ھىنا ئەو
خوای توركانە كچى پاشا دە گوازيٹەو .

كورە ، چوو لە ناو دارستانى گۆرىن نىشت .
لەدلى خۆى دا گوتى : « بە پىيان دە چمە ناوشار .
بزانم خەلك چىم دەرھەق دەلین . » قسەكەى ماقوول
بوو . كە چوو چاوى بەو خەلكە كەوت ھەموو سەريان
سورما بوو . ھەريەكە بەجۆرىك باسى دە كرد .
يەككە دەيگوت : « بە چاوى خۆم خوای توركانم دى .
چاوى وەكو ئەستىرە واىە ، ردینى سىپى
كەفزيوينە . » يەككىكى تر دەيگوت : « دىم لە ناو
پالتۆيەكى ئاگردا دەفېرى . فرىشتەى نەشمىل
سەريان لە ناو قەدى پالتۆكەى دەرھىنا بوو . »

واى ، شتى سەيروسۆبەتى لەبارەى خۆى
بىستەوہ !

بۆ پۆزى پاشى ، كە پۆزى زەماوەند بوو . كورە
بازرگان گەرايەوہ ناو دارستانەكە بۆ ئەوہى سوارى
چەرخوفەلەكەكەى بېرى بېروا . بەلام چەرخوفەلەكى
چى ؟ تا چووہوہ چەرخوفەلەكەكە سووتا بوو ،

کل و کۆی دامردبووه وه . تومه ز کورپه که له کاتی وازی
کردن دا سه رکه بزۆتیکي له ناو له بیر کردبوو .
ئاگری بزۆته که ی پتوه نووسا بوو کردبوو یه په ژوو .
جا ، کورپه په کی کهوت . دهستی بهر بو .
نهیتوانی بچینه وه لای بوو کئی .

بوو کیش تهو پۆژه تا ئیواری له سه ربانی
راوه ستاو ته ماشای کرد له هیچ لایه نه دیار نه بوو .
کچه ی بهسته زمان تا ئیستاش هه ر له وی چاوه پئی یه .
کورپه بازرگانه که ش سه ری هه لگرت و پۆیشت ،
له و پۆژه وه به دونیادا ده گه پئی و هه قایه تان بو خه لك
ده گیریته وه . به لام هیچیکیان به قه ده قایه تی دنکه
شقارته کان خوش نین .

بەرازەوان

هەبوو ، نەبوو ، كۆرەپاشايەك هەبوو .
وولائىكى لەبەر دەستدا بوو . ھەرچەندە وولائەتە كەى
بچووك بوو بەلام بايى ئەوئى دەكرد ژنىكى پىئىنى .
ئەوئىس بىرى لە شتىكى وا كردهوئە كەوتبووئە شوئىن
ئەو ئىشە خىرە .

بىگومان ئازايەتئى دەوئى بچىتە داخوئى
كچىپاشا . بەلام لەبەر ئەوئى كۆرەخوئى زۆر
ناودىر بوو سەدان كچەماقوول هەبوون بە
سوئاسەوئە مئردى پىئىكەن ، زاتى پەيدا كرددو لە
كچەپاشا چوئە پئىش . بەلام داخو كچەپاشا پىئىرازى
دەبى ؟

با گوئى لە ھەقايەتەكە بگرىن ، بزائىن
بەچىدەگات . كۆرەپاشا ، كاتى خوئى كە باوكى مردو
شاردىانەوئە . پاشماوئەك دىتى بنەگولئىك لەسەر
گۆرپى باوكى رئاوئە . واى بنەگولئىكى جوان بوو !

ھەر پېنج سال يەكجار گۈلى دەدا . ئەوجارەش
 تەنيا يەك گۈلى دەدا . بەلام گۈلېكى يەكجار جوان
 بۇنخۇش . ئەوئەندە جوان بوو ھەر كەسى چاوى
 پىبكەوتايە ھەموو خەم و پەژارەيەكى لەبىر
 دەچوۋەو . كۈرە بولبولېكىشى ھەبوو . دەنگى
 ئەوئەندە خۇش بوو دەتگوت ھەمو ئاوازی ناسكى
 دونيا لە دەنوۋكى بچوۋكى ئەوۋەو ھاتتوتە دەرى .

كۈرە ، گۈل و بولبولەكەي ، ھەريەكە خستە نار
 قوتوۋيەكەو بە ديارى بۇ كچەي نارد .

خەبەرياندايە پاشا ، گۈتيان ديارى بۇ كچەكەت
 ھاتوۋە . پاشا گۈتى بېھىنن . ديارى يەكەيان برە
 ھۆلى گەورە . كچەپاشا لەوئى لەگەل كارەكەران
 خەرىكى گەمەر رابواردن بوو . خوۋى بە يارى
 (ميوان ميوانئى) ۋە گرتبوو .

كە كچە چاوى بە قوتوۋەكە كەوت . لە خۇشىيان
 چەپلەيەكى توندىلئىدا . گۈتى : « واى ناكائەم
 ديارى يە پشيلۆكەيەك بى . » بەلام كە قوتوۋيەكيان
 كردهوۋە پشيلە نەبوو . گۈلەجۋاۋەكە بوو .
 كارەكەرەكان گۈتيان : « ئەيەپۇ ، چەند جوانيان
 دروست كردهوۋە . »

پاشا گۈتى : « نەك ھەر جوانە . ناسكىشە . »
 بەلام كە كچە لە گۈلەكە وورد بوۋەو .

شاگه شکه بوو . ومخت بوو له پرمه ی گریان بدات ،
گوتی : « بابو ، نه وه ده سترکرد نی یه . کولی
به راستی یه . »

کاره که ره کان گوتیان : « راست ده کات .
کولی کی به راستی یه . » پاشا گوتی : « له وه
که پښ . با بزاین قوتو وه که دی چی تیدایه . »
کردیانه وه . بولبولی کی تیدا بوو . بولبوله که
ثاوازی کی نه وه نده خوشی خویند هه موو تاسان .
زمانیان گیرا .

کاره که ر گوتیان : « شتی کی به رزه ! ثاوقه رانی
نی یه . » گزیری کی دهر بار که گوئی له چریکه ی
بولبو که بوو گوتی : « نه م بالنده یه سازو ثاوازی ژنه
شیرینه که هم دینیتنه وه یاد . دهق وه کو نه وایه . »
پاشا وه ک مندالی کی ساوا نزره ی هاتی و گوتی :
« راست ده که ی . وایه . »

کچی پاشا هه لی دایه « قهت دلم پروایی نادات
نه م بالنده یه بالنده یه کی راسته قینه بیت . »
نه وانه ی دیاری یه که یان هاورد بوو ، گونیان
« با ، با ، باوه پر بکه . بالنده یه کی راسته قینه یه . »
کچی پاشا گوتی : « ده به ره لای کن ، بزاسم ،
ده فری . »

هه رچه نده دیاری یه که ژۆر نایاب و بئ وئنه بوو .
کچه دلی بئ نه رم نه بوو . له دوو کورپه پاشای نه نارد .
به لام کورپه پاشا نه تهی به رنه دا . ده م و چاوی خۆی
به بۆیاغی ره شو قاوه یی په نگ کرد . شه پقهی
له سه رناو چوو له ده رگهی مالی پاشای داو به پاشای
گوت :

« پاشام خۆش بئ . هاتووم به لکو له م کۆشکهی
ئیه دا کار یکم ده ست که وی » .

پاشا گوتی : « هم ! بئیم چی ؟ با بزانم . نا ،
یه کیکمان ده وی بۆمان بچیتته بهر به رازان . »

کورپه پاشا ، رازی بوو . بوو به به رازه وانی
مالی پاشا .

له خوارئ ، له ته نیشته گه وری به رازان
ژووریکی خراپو و چکه یان دایه . رۆژ تا ئیواره ئیشی
ده کرد . ئیوارئ ، مه نجه لئکی به قولپی هه بوو ،
له سه ر ناگری داده نا . مه نجه له که ده و ران ده وری
زه نگولۆ که بوو . که ده کولۆ . زه نگوله کان
ده زرگانه وه . ناوازیکی ژۆر خۆش و دیرینیان
لی هه لده ستا .

هه به وو ! ئۆگستینی ئازیز ،

ئه وهی هه بوو . هه مووی چوو ، چوو ، چوو .

عه نئیکه له وه دا بوو نه گه ر ده ستت بدایه بهر

هه لمی مه نجه له که بۆنی هه موو چیشته کانی ئه و
شارهت ده کرد . ده تزانی کئی چی لی ناوه ؟ و کئی چی
ناماده کردوه ؟

ئه و مه نجه له له کوئ ، گوته که له کوئ ؟ !

روژیکیان کچی پاشا له گه ل کاره که ران به پیاسه
چونه که رانی . که به لای زووری به رازه واندا
تی به رین کچه گوئی له ئاوازه که بوو . به بی ده نگی
دانیشته و گوئی لی راگرت . چونکه خۆشی گۆرانی
« هه یهو ! ئوگستینی نازیز » ی ده زانی . به لام هه ر
نیوه ی ده زانی .

کچه که گوئی له م ئاوازه به رزه بوو ، له دلی
خۆی دا گوئی : « ئه دی بۆچی من ته نیا یه ک پارچه ی ئه و
گۆرانی یه ده زانم ؟ دیاره ئه و به رازه وانه
هه نه ره مه ندیککی به هره وه ره . »

له کاره که ریکی پاخوپی : « کچی ، برۆ له و
به رازه وانه برۆ ژووری . داوای لی بکه داخۆ ئه و
نامیره به چه ند ده فروشیت ؟ »

کاره که ره که غاری دا چوو ، به کورپی گوت :
« ئه و مه نجه له به چه ند ده ده ی ؟ »

به رازه وان گوئی : « به ده ماچی کچی پاشا . »
کاره که ره که قیژاندی : « وهیش ، خا نه کا ،
بیسو چه په ل . »

به رازوه وان گوتی : « ئه وه یه • مالی خۆمهو
 به که متری نادم »
 که کاره که ره که گه پرایه وه ، کچه پاشا لئی پرسی :
 « ها ؟ چ بوو ؟ چی گوت ؟ »
 کاره که ره که گوتی : « ناما قولی یه کی خراپی کرد ،
 ناگوتری ! »
 کچی پاشا گوتی : « چی یه ؟ چی گوت ؟ قهیدی
 ناکا بیتی • »
 ئه ویش به چیه قسه ی به رازوه وانی پی راگه یاند .
 کچی پاشا گوتی : « با بروا ئه و خویری و
 ناکه س به چیه • »
 لئی دا پویش . نهختیک دوور که وته وه •
 دیسان زه نگوله کان زرنگانه وه :

هه یهوو ! ئۆگستینی ئازیز ،

ئه وه ی هه بوو • هه مووی چوو ، چوو ، چوو •
 کچی پاشا به کاره که ری تاینی گوت : « گویت
 لئی بئ • برۆ لای به رازوه وان و پی بلی مه نجه له که ی
 به ده ماچی کاره که ره که م نادات ؟ »
 به رازوه وان وه لامي نارد وه : « نه خیر • ده ماچی
 کچی پاشا • ئه گه ر نا مه نجه له که م نادم • »

مە كچى پاشا ئەم قەسە يەي بېستەو ، گوتى :
مە تىۋىكى چەند ئىسبەك گرانە . قەيدى نى يە . بەلام
كارەكەرىنە ، ئىۋە دەورم بگرن تا كەس نەمىنى .

كارەكەرەكان ھەر چوار دەورىان گرتو
كراسيان فش كردهو . بەرازەوان دەماچى خۇي
كردو كچى پاشا مەنجهلەكەي وەرگرتو رۇيشت .

ئاي كورپىنە چەندىيان ھەوەس پىھات . وەخت
بوو لە خۇشىيان پەروبال دەرکەن . ئەو ئىۋارەيە
تا مال نووستىنان و رۇژى پاشيش تا ئىۋارى
مەنجهلەكە ھەر كولا .

ھەر لە بارەگاي پاشاۋە بگرە تا دەگاتە دوكانى
پىنەدۆز دەيانزانى ھەر ئاگردانىكى شار چىتىدا
لېدەندرى .

كارەكەر كەوتنە چەپلەكوتان و ھەلەكەسەما :
« دەزانىن كى شۆرباي خوشو كىكى ھەيە ؟
دەزانىن كى مزەۋرەو گۆشتى ھەيە ؟ چ لەۋە خۇستەر
دەبىت ؟ !

خاتوونى ھەرەمسەراي شاھانە پىگوتىن :
« راستە ، خوشە ، بەلام نرەكەي گرانە . كچى
بابان كورپىنە ئەمەن كچەپاشام نەكەن ئەو بھىنىيەم
بەنەدەرى . ھەيام دەچىت ! »

ھەموو پىكەۋە گوتىان : « ئەيەپۇ ،

قەت گەسسى . خانم قسەى وا گوو دە گەى ؟ شتى
وا چۆن دە بىت ؟ »

بەرازەوان - يا بلىن كۆرە پاشا كە ، چۈنكە
ئەوان نە ياندە زانى كۆرە پاشايە ، ھەر بە
بەرازەوانى تى دە گەشتن . - پوژ نە بوو خۆى بە
شتىكە وە خەرىك نە كات و عاجباتى يەك نە نوینى .

نەمجارەيان شە قشە قەيە كى دۈست كرد . كە
بات بەدایە سەماو ھەلپەركى يە كى واى دە كردو
ئاوازيكى واى دە خویند لە وە تى دونیا دونیا يە شتى
وا نە بوو وە نابىت .

دىسان كچە پاشا بە وى دا تى پەرى .
ھەلۈەستە يە كى كرد . گوتى : « ئەمە خۆشە ، ئەدى .
قەت بەزم و ئاوازی وا خۆشم نە بىستوو . »
بە كارە كەرە كەى گوت : « كچى ، پوژ ژوورى .
پىى بلى داخو ئەو ئامىرە نرخی چەندە . بەلام
پىشە كى پىى بلى ئەمجارە ھىچ ماچى نادەمى ، ھا ! »
كارە كەر لە بەرازەوانە كە چووە ژوورى و
داخوازی كچى پاشاى پى پراگە ياندو ھاتە وە بە
كچەى گوت : « خانم ، سەد ماچى كچى پاشاى
دە وىت ! »

كچى پاشا گوتى : « ديارە لىى گۆراوہ . »

لىى دا پۆيشت . نەختى دووركە و تەوہ .

سه نكرايه وه . له شوپين خوى چه قى . گوتى :
«ئهن كچه پاشام . پيوسته هونه رو هونه رمه ندان
هان بدهم . كچى برؤ پى بلى با وه كو دوينى ده
ماچ له من بكات و نه وه دى له كاره كه ريكم » .

كاره كه ره كان گوتيان : « وه يش ! ئيمه شتى
وا قبول ناكه ين » كچى پاشا گوتى : « چى تيدايه .
كه من ماچى بدهمى ئيوه بو نايدهنى ؟ نه وه ش بزائن
كر يتان ددهمى . به لاش نى به » .

كاره كه ره كه چووه لاي به رازه وان و داواكه
پى پراگه ياند . به رازه وان گوتى : « سه دماچى
كچى پاشا . نه گهرنا ههركه سه له مالى خوى » .
كچى پاشا گوتى : « قهيدى نى به . به لام ئيوه
ده ورم بگرن » .

كاره كه ره كان به نه لقه وهستان ده وريان گرت .
نه ويش له گهل به رازه وان دا كه وته ماچ و مووچ و
پاموسان .

به پريكه وت ، پاشا له و كاته دا چووه سه ربانو
چاوى به وه هرايه كه وت ، گوتى « په ككو ! نه و
حه شامه ته چى به لاي گه وپى به رازان » . چاوى
هه لگلوقت . عهينه كى كرده چاو . « ها ، كاره كه رن
يارى ده كه ن . با بچم بزائم مه سه له چى به » .

قوندره سؤلانى كردبووه پى . پاژنه س

هه لکیشاو چوو .. به ته نکاوی چوو !
 که گه یشته ههوشی ، لی یان چوو پش . کهس
 ئاگای لی نه بوو . کاره که ره کان خه ریکی زماردنی
 ماچه کان بوون . چونکه نه یانده ویست کابرا نه
 ماچیک زیاتر بکات و نه ماچیک که متر . پاشا
 هه ستایه وه سهر په نجهی پی و ته ماشای کرد . که
 دیتی به رازه وان و کچه که ی له باوهشی یه کترن و
 یه کدی ماچ ده کهن ، گوتی : « وهی ، وهی ،
 نه واومان کرد . نه وه چی یه ؟ »

به رازه وان له ماچی هه شتاو شه شه مین دا بوو که
 پاشا قینی جوشاو لنکه پیلایکی سره وانه سهری
 هه ردوو کیان و گوتی : « برۆن ، له م وولاته
 نه مینن ! »

به رازه وان و کچه که ی له وولاتی خوی شار به دهر
 کرد .

کچه دانیششت و فرمیسکی داباراند . به رازه وانیش
 ما سهر کۆنه ی بکات . له و کاته دا دایکرده بارانی .
 کچه که و ته خویندنه وهی نه زیرۆکان : « وای له خۆم
 مل به کۆینتی سهر به ههشی ، چاره پهشی . چۆن
 میردم به کورپه پاشایهک نه کرد ؟ »

به رازه وان چوو په نا درهختیک . بۆیاغی ره شو
 فاوهیی له دهم وچاوی خوی شووشت . به رگی کۆن و

چلكنى فرى داو دەستە بەرگىتىكى شاھانەى كرده بەرو
 چوۋە بەردەم كچە . ئەۋەندە قۇزو جوان بوو كە كچە
 چاۋى پىى كەوت ، خۆى بۆ چەماندەۋە . كوپە
 پىى گوت : « تازە سوۋدى نىيە . تۆم لە بەرچاۋ
 كەوت . بە كوپە پاشايەكى كۆكۈ بى تاۋان رازى
 نە بوۋى . رىزى گولۈ بولبولت نە گرت ، چوۋى بۆ
 لەستۆكىكى ھىچ ماچتدايە بەرازەۋان . مەن وتۆ
 بۆيەك نابىن . پىكەۋە ھەلناكەين . ھىوام
 شادومانىتە . بەخىر بىمىنى . »

ۋاى گوت و پۇششت . گەپايەۋە ۋولاتى خۆى و
 كچە تا بەردەرگاي مالى لە دوى چوۋ . كوپە دەرگاي
 لەسەر خۆى خشت كىلىلداۋ شمشىرەى پەپش
 كرد .

كچەش ھەر ھىندەى بۆ مايەۋە . لە دەرەۋە
 پاۋەستاۋ ھەلى كرده گۆرانى :

ھەيھوو ! ئۆگستىنى ئازىز ،

ئەۋەى ھەبوۋ . ھەموۋى چوۋ ، چوۋ ، چوۋ .

كوورك

هەندى جار كە پاش وەشت و چەخماخە ،
بە تەنەشت تەبارەى گەنە كووركدا دەپۆى ، دەبينى
سووتاو و پەشدا گەپاوە . دەلى ئاگرى لەسەر
كراوە تەو . دەشتەكى دەلىن برووسك لى داو .
بەلام دەزانى برووسك بۆچى لى داو ؟

چۆلە كە يەك مەسەلە كەى بۆ من گىپرايەو و منيش
بۆ تۆى دەگىپمەو . چۆلە كە كەش بەش بەحالى
خۆى لە پىرەدار چنارىكى بىست بوو كە لە قەراغ
تەبارە گەنە كە بوو . ئىستاش ھەر لەوئە .
چنارىكى زۆر گەورەو بەھەيبەتە . گپنى گپنى
بوو . ناوقەدى شەق بوو . كلۆر بوو . گياو
لاولاوى تىدا پوواوە . پىر بوو و كووپ بۆتەو .
چلەكانى وەكو پىچى سەوزو درىژ شۆر بوونەتەو
سەر زەوى .

ئەو ناو ھەمووى تەبارەيە . تەبارەى دەپە ،

جۆ ، ههرزن ، گهنم ، ههرزن که پی ده کات و
ده له ریته وه وه کو باله فری چۆله که زهردهی سه رچلی
وايه .

ئه و ته بارانه زۆر به شانازی یه وه بوویان
کرد بووه ئاسمان . تا گه وره تر ده بوون له بی فیزی یان
زیاتر ده نووشتانه وه . یه کچی له و ته بارانه . ته باره ی
گهنم بوو . ئه و ته باره گهنمه یه کسه ره له بین
دارچناره که وه هه ستا بوو . به لام ئه و گهنمه وه کو
دانه ویله کانی دی نه ده چه مایه وه . زۆر خورت و
سه رگهرم بوو . لووتی ئه وه نده به رز بوو نه بیته وه .

گهنمه که روژیکیان رووی کرده دارچناره که و
پیی گوت : « گو له کانم به قه ده هه موو دانه ویله کانی
ئه م ناوه ده بیته . له وان جوانتریشم . گو له کانم
وه کو کولوو که سیو وان . ههر زینه ته ته ماشام
بکه ن . ئه ری پیره دارچناره که ، کهس ده ناسی له من
جوانتر بیته ؟ »

دارچنار سه ری له قانده ، وه که ئه وه ی بیته :
« ئه دی چۆن ، زۆری له تو جوانتر هه ن . »

گهنم له پرکان شه قی برد . گوتی : « برۆ ، هه ی
پیره داری ووپو گیژ . ئه وه نده پیر بووی گیات له
وورگه دا رواوه . قسه ی وا چۆن ده که یته . کچی هه یه
له من جوانتر بیته ؟ »

زریان ره سه بایه کی توند هه لی کرد . که گه یشته
 نزیان هه موو گوله کان په لکیان داخستو سه ری
 نه زمین دانه واند . به لام که نمی که پوو بلند میت
 پراوه ستا . سه ری هه لکیتشا . هه موو پیان کوت :
 « پیاوی چابه وه کو ئیمه سه ر دابنه وینه . »

گه نم گوتی : « مو سه ر دانه واند نیان
 نه گو توه . »

دانه وینه کان هاواریان کرد : « وه کو ئیمه
 سه ر دابنه وینه . فریسته ی ره شه با به سه ر
 سه زمان دا ده روا . بالی وای پیوه یه له هه وره کانه وه
 تا سه ر زه وی پان بۆته وه ، بتگاتی لیت ده داو
 ده تسو ویتینی . ماوه ی پارانه وه ت نادات . »

گه نم گوتی : « قه ت ناچه میته وه . »

پیره دارچنار پیی گوت : « گوله کانت پیوه ده وه
 لاسکه کانت بچه میته وه . هه وراز مه پروانه .
 برووسکه وه وره تریشقه یه . بنیاده میش ناویرن
 شتی وا بکه ن . چونکه که ته ماشای چه خماخت کرد
 مانای وایه له خوا راده مینی . نه ویش یه ک تروسکه ی
 بهر هه ر که سیک بکه وی کویری ده کات . نه خوازه لا
 ئیمه که زۆر له بنیاده م که مترین . نه گه ر بویرین
 شتی وا بکه ن خوا بزانی چیمان به سه ردیت . »

گه نم گوتی : « ئیمه بۆ له بنیاده م که مترین ؛ ده وا

سهیری ئاسمانم کرد . چی ده بی با بی ! »
 بهم جۆره به بایی بوون و لووت به رزی یه وه سدری
 کیل کرده وه چاوی بری یه ئاسمان .
 بروسکه یه کی وای هاویشت دنیا بوو به یه ک پارچه
 گر و بلیسه .

په شه با هات و تی په پی . دنیا کپ بووه وه .
 گولی دانه و یله کان قیت بوونه وه . بهو بارانه له
 زاخ درانه وه . که وتنه هه لمژینی هه وای پاکو
 بی گهرد . که چی گه نمه که که وتنه بهر برووسکه و
 سووتا بوو به په ژوو . بوو به کوورک . بوو به
 بژاریکی بی سوود .

پیره دارچناریش چله شو په کانی له بهر (با) دا
 راژه ند . دلۆپه بارانی زلزل له گه لا سه وزه کانی
 که وتنه خواره وه . ده تگوت بنیاده مه و فرمیسک
 ده پترۆ . چۆله که لی یان پرسی :

« دره خته که ! بو ده گری ؟ دنیا خوشه .
 ته ماشاکه دنیا چه ند جوان ده بریسکیتته وه . هه ور
 چۆن ده پروا . نه و گول و نه مامانه بۆن که . نه و
 گریانته له چی یه پیره دارچنار ؟ »

دارچنار هه قایه تی په ستووری و لاملی
 که نمه که ی بو گێرانه وه . تی که یانندن چۆن که نمه که
 به سزای خوی گه یشت و سووتا و بوو به کوورک .

دو نیا ئاوا یه .

منیش که ئەم هه قایه ته م بو گێرانه وه ، ئە وه له
چۆ له که یه کم بیست . ئیواره یه کیان داوام لی کرد
هه قایه تیکم بو بکات ، ئە ویش ئە مه ی بو کردم .
(نازانم به دلتان بوو یان نا ؟)

کوپه چه توونه که

هه بوو نه بوو ، پیره شاعیریک هه بوو . زور
به روحم و میهره بان بوو .

ئیواره یه کیان له ماله وه دانیشتبوو . بوو به
به فرو باران و کپیوه یه کی زور تووش . باران وه
کوټکی ده ونخوون ده هاته خواری . به لام شاعیره که
به دلنیا یی له بهر ناگردانی دانیشتبوو . کزکز سیوی
ده برژاند .

شاعیره که پیاویکی نه وه نده میهره بان و دلنهرم
بوو . له دلی خوی دا گوتی : « ئیستا هه ر-
به سته زمانیکی له ده ره وه بی ده بیته مریشکی
ئاوه پرووت کراو . جینگهی ته قه لیککی له شی به ووشکی
نامینتی . »

له و کاته دا یه کییک له ده رگهی داو به دهم گریان وه
هاواری کرد : « مائی ، ده رگام لی بکه نه وه . له بارانی

هه لا تووم . له سه رمان قه سریم . « بارانیس خورخوړ
ده هاته خواری . (با) گڼه ی ده هات و په نجه ره کانی
پاده ژه نی .

پیره شاعیره که چوو ده رگای کرده وه . دیتی
کورپکی بچکوله له به رده رگا وه ستاوه .

کورپه رووت وقوت بوو . ناوی له پرچه دریزو
زیرینه که دا ده چوپایه وه . له سه رمان هه لده رزی .
نه گهر نه هاتایه ژووری قنیاتی له بهر ده برا .

پیره شاعیره که ده سستی کړت و گوتی : « گچکهل ،
وهره ژووری . خوت گهرم بکه وه . شه راب و سیوی
برژاو بخو تو کورپکی زور قشت و بچو و کی ! »

پراسته . کورپه کورپکی زور قشت و نازدار بوو .
چاوی وه کو نه ستیره ی گهش وا بوون . پرچی
زیرینی که ناوی لی ده چوپایه وه زور جوان گلواره ی
به ستبوو . ده تگوت بیچووه فریشته یه . به لام
له سه رمان زهرده هه لگه پرا بوو . چرک وهوړ ده له رزی .
که وانیکی به ده سته وه بوو . به لام که وانه که له بهر
بارانی ته پربوو ، ئیشی نه ده کړد . تیره کانی خاو
ببوونه وه .

پیره شاعیره که له بهر ناگردانی دایشتو
کورپه بچکولانه کی له تهنیشته خوی دانا . پرچی
گوشی و ناوی لی چوپانده وه . ده سته بچو و که کانی

له نپو له پي خوۍ دا گهرم گرده وه ،
كوړه بوو ژاړه وه . كولمه كاني گه شانه وه .
بازيكي له خوۍ هه ل داو به ده وري شاعيره كه دا كه و ته
سه ما .

شاعيره كه ليۍ پرسى : « گچكل ، ناوت چي به ؟ »
كوړه وه لامى دايه وه : « ناوم كيوبيده . نامناسى .
ته وه ته كه وانه كه م ، تيري پي داويم . ته ماشا كه باران
ليۍ كرده وه . هه لي برينگانده . مانگ چه ند جوان
ده دره وشي ته وه . »

پيره ميړد گوتي : « كه وانه كه ت كه لكى ني به .
پزيوه . »

كوړه كه وانه كه ي به رز كرده وه . ته ماشايه كي
كرد . گوتي :

(نه پزيوه . ئاي ووشك بو ته وه ! هيچي لي نه هاتو وه .
ژي به كه ي تونده . با تاقي بكه مه وه .)

كه وانه كه ي را گرت . تيريكي هاويشته به ري .
نيشانه ي له سهر دلي شاعيره كه گرت و ليۍ داو
گوتي : « خو ديتت كه وانه كه م نه پزيوه . » له تريقه ي
پي كه نيني داو ده رپه پي .

ئەو كۆرپە چەتوونو سېلەو چىراغە دالى
شاعىرە كەي پىكا . كە سكى پى سووتاو ھىنايە
زورى و شەرابى دەرخوارد داو باشتىن سىنى
پىشكەش كرد .

شاعىرە كە برىنىكى گەورەي كەوتە دل . راكشاو
ھاواری كرد :

« ئاخ ، كىوبىد ! مندايىكى چەند سېلەو
بى ئەمە كە . باسى ئەو بى ئەمە كىيەي بۆ ھەموو
مندا لان دەكەم بۆ ئەو ھەي وورىاي خۇيان بن و يارى
لە گەلدا نە كەن . چونكە ئەگەر لە گەمان پىنى بكنە ،
بۆ ھەل بكنەوى ئازارىان دەدات . »

شاعىرە كە ھەموو كۆرۈكچە خۇشەويستە كانى
خۆي لە كىوبىد وورىا كىردەو . بۆ ئەو ھەي
خۆي لى لادەن و نەكە ونە بەر زەبرو تەلەكەو
فەلە كانى .

بەلام كىوبىد زۆر كەمۇو ھىلە بازە ئەوايش
نەفرە دەدات .

كاتىك كۆر لە قوتابخانە دىنەو . دەچى
چاكە تىكى رەش لە بەر دەكات و كىيىك لە بن ھەنگل
دەنى و قەرە بەقەرەيان دەپروات . ئەوانىش نايناسن .

وا ده زانن ته ویش قوتابی به . له خوی نزیك
ده كه نه وه . قولى له قولى هه لده كینسن و ده پون .
كه خافلان ، كوپه ، خویان لى داده نووسینى .
تیریکیان ناراسته ی سهر دل ده كات .

كچیش ته و كاته ی كه له خویندن دینه وه . یا نه و
كاته ی كه له کلیسه دان ، توشی ته م كوپه ده بن .

ته و كوپه چه توونه له هه موو شوینك به دواى
خه لكه وه به . له تیا تر ودا ده چپته ناو چل چرای بن
ساپپته و خوی له وى مه لاس ده دات . وه ك ئاكر
داده گیرسى . خه لك وا ده زانن چرایه . گوئى
ناده نى .

هه ندی جاریش ده چپته باخچه ی پاشاو ته ماشای
رمبازی و ته پادانى ده كات .

دوور نه چپن هه ر ته و كوپه بوو جار یکیان نیری
له دلى دایك و باوكى تو دا . تو لى یان بیرسه . بزانه
چ ده لىن ؟

واى ته و کیو بیده مندالیکى به دو لاسارو
به چیره به . له دوو خه لك نابیته وه .

كوپینه ، وریا بن . خوتانى لى بیاریزن .
له بیرتان نه چى تیری له دلى داپیریستان داوه . به لام
له میژه .

دەك ئەسكوردت شكى ، كيوييد ، بۆ خۆت و
پەشتت . مندالينه ! من ھەر ھىندەم لەسەرە كە
ووريام كردنەوہ . ئەوا زانيتان كيوييد منداليكى
بىي حال و بەدكارو شەرفرۆشە . جا ئۆۈش كەيفى
خۆتانە . .



بەرگ دەستکردى (دارا محمد على) يە .

نەم كتيہ (۳۰۰۰) دانەى لى چاپ كراوہ

لە كتيخانه نيشانفى بەغدا ، ژمارە (۱۷۷۹) ى سالى

(۱۹۷۹) ى دراوہ نې .

نرخى (٣٥٠) فلسفه

چاپخانهى.. احوادش..

بمغدا - ١٩٧٩